Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 379
Vineri 13 decembrie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

DESPRE OAMENI și un contract colectiv

1947 — 1957

Cînd am pășit în biroul comitetului sindical al gospodăriei agricole de stat „Timpuri Noi" din Giarmata, nu aveam intenția de a face un exces de întrebări și curiozități gazetărești. Eram mulțumit să aflu cîteva lucruri deosebite în legătură cu condițiile de trai și grija ce se acordă aici omului. Nici că se putea să nimeresc mai bine. Președintele comitetului sindical, tov. Nișcu Apostol, tocmai completa un bilet pentru odihnă. Conductorul de cai Gătej Andrei pleca să-și petreacă concediul gratuit la Sinaia, la o vilă specială pentru fruntași. L-am privit cu atenție pe Andrei Gătej: calm, demn, fără pic de emoție — într-o mînă ținea codirișca biciului, în alta biletul care-i consfințea dreptul de a petrece concediul acolo unde cu 10 ani în urmă se mai lăfăia un rege gîngav, posesor de moșii și castele, acționar la bănci și uzine, proprietar de cazinouri și tripouri clandestine.

Andrei Gătej a ieșit apoi grăbit și a fugit să dea atelajul în primire. Unui asemenea om e păcat să-i răpești timpul cu întrebări și iscodiri gazetărești, cînd mai are cîteva ore pînă la tren, iar geamantanul nici măcar nu-i făcut. L-a rugat însă președintele să transmită salutări brigadierului Ștefan Matei, și mulgătorului fruntaș Cabason Gheorghe, care-și petreceau concediul tot la Sinaia. Dacă sînteți cumva curioși, atunci vă pot spune că Gătej Andrei este al patruzecelea salariat din gospodărie care pleacă în acest an la odihnă. Iar pînă la sfîrșitul anului, comitetul sindical speră să mai trimită încă vreo cîțiva tovarăși.

La G.A.S. Giarmata se muncește cu stăruință pentru ca gospodăria să atingă o cît mai înaltă productivitate la hectar, și pe cap de animal, pentru un preț de cost cît mai scăzut. Bătălia e destul de grea. Pămîntul nu este din cel mai bun: brun-roșcat de pădure, mult podzol, ceva lăcoviște. Și totuși de pe el gospodăria a scos recolte frumoase în acest an: 1.700 kg. grîu la ha., 4.904 kg. porumb la ha., peste optzeci vagoane de struguri și fructe proaspete, zeci de vagoane de zarzavaturi și legume. Gospodăria și-a îndeplinit planul la lapte încă de la 10 octombrie, iar la ouă de la 15 octombrie. Ea a mai dat peste plan 44.000 pui de găină, 2.100 curci și 7.000 de rațe. S-ar putea desprinde de aici o observație: G.A.S. Giarmata s-a ridicat vertiginos și în acest an își cere locul printre cele mai bune gospodării de stat din regiunea Timișoara. Mai are însă concurenți serioși: Buziaș-ul a întrecut-o în ceea ce privește realizările la sectorul porcin. Grabățul la producția de porumb, ca și la sectorul porcin. Variaș-ul și Săcălaz-ul sînt de asemenea pretendente serioase. Dintre acestea se va alege fruntașul.

Cei de la Giarmata o să-și aducă multă vreme aminte de sectorul porcin, mai ales că acesta le-a încurcat destule socoteli în acest an. Ce să-i faci, se întîmplă cîte odată. Acum un an, bunăoară, mergeau slab sectorul

Însemnări

de vaci și cel de păsări. S-au îndreptat toate forțele și priceperea pentru ridicarea acestor sectoare și pînă la urmă s-a reușit. În acest an ambele sectoare și-au îndeplinit planul înainte de termen. Din păcate, însă, de sectorul porcin conducerea nu s-a mai ocupat cum trebuie. Mi-a mărturisit cu regret și directorul, tov. N. Dogaru, că a lăsat acest sector să meargă de la sine, știind că acolo sînt oamenii cei mai buni. Această încredere însă nu s-a justificat. A venit și o bruceloză, și ceva neglijență, poate și automulțumire. Realitatea este că sectorul porcin a rămas în urmă și stingherește serios în acest an poziția gospodăriei în clasamentul fruntașelor pe regiune.

Dacă ar fi să evidențiem un sector, atunci ar trebui să-l punem în frunte pe cel vegetal — culturi mari. Vă pot spune că aici s-a muncit cum nu

(Continuare în pag. 2-a)

Academicianului prof. G. Ionescu-Sisești i-a fost înmînată diploma de membru corespondent al Academiei de Științe Agricole „Lenin" din Moscova

MOSCOVA Corespondentul Agerpres transmite: Recent a avut loc la Moscova sesiunea jubiliară a Academiei de științe agricole „Lenin". Printre oaspeții străini invitați cu acest prilej a fost și acad. prof. G. Ionescu-Sisești. În cadrul unei ședințe solemne la care au luat cuvîntul V. Matkievici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S. și acad. P. Lobanov, președintele Academiei, academicianului profesor G. Ionescu-Sisești i s-a înmînat diploma de membru corespondent al Academiei de științe agricole „Lenin" din Moscova. Au urmat apoi ședințe pe secții, unde au fost făcute numeroase comunicări de către oameni de știință sovietici și străini. Acad. prof. G. Ionescu-Sisești a făcut o amplă comunicare despre rezervele de teren agricol din R. P. Romînă, care a stîrnit un viu interes printre participanți. Acad. prof. G. Ionescu-Sisești a răspuns la întrebările puse de unii cercetători sovietici care s-au interesat îndeaproape de realizările romînești în domeniul agricol, pomicol și viticol. Un deosebit interes s-a manifestat pentru cultura porumbului și a măsurilor ce se iau în R. P. Romînă pentru a se reda agriculturii terenurile degradate.

INCA O CASA NOUA

Colectivistul Purcea Niculae din gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic", comuna Palazu Mare, regiunea Constanța, a dobîndit în ultimii doi ani venituri mari de pe urma zilelor-muncă efectuate împreună cu familia sa în colectivă. El și-a construit o casă nouă care, așa cum se vede în fotografie, a și fost electrificată și prevăzută cu antenă pentru radio.

Roadele întrecerii

Mecanizatorii de la S. M. T. Chiraftei, regiunea Galați, au încheiat cu succes, odată cu venirea zăpezilor, campania agricolă de toamnă.

Pentru ca în primăvara anului viitor să se poată obține succese și mai de seamă pe terenurile colectiviștilor din raza de activitate a stațiunii, mecanizatorii de aici au început zilele trecute revizuirea și reparația utilajului agricol. În iarna aceasta S.M.T.-Chiraftei, în baza planului întocmit, are de reparat 76 de tractoare, tot atîtea pluguri, 30 semănători, 32 de cultivatoare precum și alte mașini agricole și anexe de exploatare.

În întrecerea pornită la reparații în cinstea zilei de 30 Decembrie, pînă de curînd au și fost reparate 3 tractoare, 6 semănători, un plug și mai multe grape și cultivatoare. Fruntași la reparații sînt mecanizatorii Dumitru Cristea, Grigore Mușat și Costică Chirică dintr-o echipă de montaj, precum și Ion Grecu de la secția de centricubat pompele de injecție, Vasile Gîrlan de la ambielaj, ca și Vlase Apostol și Pavel Cristea de la semănători.

L. ION

Consfătuirea republicană zootehnică — izvor de învățăminte

De curînd a avut loc la Orașul Stalin prima consfătuire republicană în legătură cu dezvoltarea creșterii animalelor în R.P.R. organizată din inițiativa Consiliului Central A.S.I.T. (secția științe agricole). La această consfătuire au participat oameni de știință din institutele de cercetări și de învățămînt superior agricol și zootehnic, ingineri și tehnicieni agronomi și zootehniști, medici veterinari din unitățile agricole socialiste și din rețeaua sfaturilor populare, președinți și îngrijitori fruntași în creșterea animalelor din gospodăriile colective.

Participanții la consfătuire au dezbătut pe larg principalele probleme legate de sporirea producției animale printre care: mărirea producției de furaje, organizarea selecției animalelor, pregătirea și buna folosire a cadrelor de zootehniști, dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective și de stat, raionarea raselor de animale, mecanizarea zootehniei și altele.

Referatele ținute și discuțiile purtate au arătat că în sectorul zootehnic au fost obținute succese importante atît în ceea ce privește sporirea numărului de animale la unele specii, cît și mărirea producției lor. Există însă posibilități mari pentru sporirea productivității șeptelului care nu sînt folosite decît în mică măsură. Cauzele principale ale acestei situații sînt: slaba preocupare pentru întărirea bazei furajere, lipsuri existente în folosirea cadrelor de zootehniști, faptul că nici pînă acum n-a fost organizată munca de îmbunătățire a raselor de animale și îndeosebi selecția etc. Redăm în cele ce urmează cîteva aspecte de la această consfătuire.

Cîteva probleme ale dezvoltării șeptelului în țara noastră

Din cuvîntul tov. ing. Marin Stancu adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii

Luînd cuvîntul în cadrul consfătuirii, tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, după ce a făcut o analiză a agriculturii înapoiate din Romînia burghezo-moșierească, a subliniat în continuare condițiile extrem de favorabile în care se dezvoltă agricultura țării noastre în anii regimului de democrație populară.

Ca o urmare a sprijinului tehnico-material acordat de stat, unitățile agricole socialiste și cooperatiste, precum și țăranii muncitori individuali au înregistrat an de an succese importante, fapt ce a determinat să se obțină producții sporite atît la cereale cît și la produsele de origină animală: carne, lapte, grăsimi etc. Totuși rezultatele pozitive obținute nu sînt pe măsura cerințelor mereu crescînde. Satisfacerea nevoilor de consum ale populației muncitoare cu produse agroalimentare și ale industriei ușoare și alimentare cu materii prime în cantități sporite pune în fața tuturor lucrătorilor și a tehnicienilor din agricultură, sarcina de a obține în scurt timp un volum tot mai mare de produse vegetale și animale, în așa fel încît producția animală să se dubleze în următorii ani.

Referindu-se la problema creșterii producției animale la nivelul cerințelor, tov. ing. M. Stancu a arătat printre altele că la baza acestei creșteri trebuie să stea asigurarea unei bune baze furajere, care să permită atît sporirea numărului șeptelului cît și mărirea producției pe fiecare cap de animal. Problema bazei furajere, a precizat vorbitorul, se va rezolva paralel cu sporirea producției de cereale, precum și prin folosirea chibzuită a tuturor resurselor furajere existente în țara noastră, iar definitiv odată cu rezolvarea problemei cerealelor.

Avem posibilități imense de pășunat prin folosirea rațională în hrana animalelor a celor aproape 4.200.000 ha de pășuni și fînețe și se constată că în țara noastră sînt create toate condițiile care să asigure o sporire a numărului de animale la unitatea de suprafață, precum și o creștere simțitoare a producției zootehnice.

Din referatele prezentate și discuțiile purtate, a subliniat vorbitorul, s-a desprins ideia că nu am reușit pînă în prezent nici în gospodăriile agricole de stat sau colective, în stațiunile experimentale și celelalte ferme de stat să obținem producții de furaje corespunzătoare, să folosim în mod științific milioane de hectare de care dispunem. Un exemplu bun l-a dovedit în această privință gospodăria colectivă din comuna Bod, regiunea Stalin, care a însilozat 120 tone nutrețuri, din care 60 tone porumb furajer și 60 tone ierburi, pentru un număr de 120 vaci, cantități mult mai mari chiar decît unele ferme experimentale sau de selecție. O situație neexplicabilă și de rău exemplu ni-l oferă în prezent gospodăriile agricole de stat din regiunea Stalin care au o încărcătură mai mică de animale la hectar decît are regiunea Galați sau Iași — deși este știut prea bine că posibilități mari pentru asigurarea bazei furajere există în regiunea Stalin în comparație cu celelalte.

În problema alimentației animalelor s-a arătat că aceasta nu se aplică rațional în multe unități agricole socialiste. În condițiile actuale cu mijloacele pe care le pune la îndemînă știința și practica agro-zootehnică poate fi obținută o cantitate dublă de furaje atît la masa verde de pe pășunile și fînețele naturale cît și la nutrețurile cultivate pe cele 800 000 de ha teren arabil. Este necesar ca tehnicienii și inginerii agronomi să acorde toată atenția aplicării pe aceste suprafețe a măsurilor agrotehnice cele mai potrivite.

Făcînd o apreciere sumară a situației șeptelului pe specii, tov. ing. M. Stancu a subliniat că în creșterea bovinelor trebuie să se ia urgent măsuri pentru rezolvarea încărcăturii corespunzătoare în gospodăriile agricole de stat precum și pentru crearea de ferme noi în gospodăriile colective. De asemenea în scopul măririi numărului de animale este necesar să fie oprită sacrificarea neeconomică a tineretului taurin. În ceea ce privește procentul de vaci de lapte, este necesar ca acesta să atingă în scurtă vreme 46-52 la sută din totalul taurinelor pe seama animalelor de tracțiune al căror număr se va reduce pe măsura măririi numărului tractoarelor și camioanelor. Efectuarea reducerii animalelor de tracțiune, a atras atenția vorbitorul, nu trebuie făcută în mod mecanic, ci pe baza de analize a necesarului și existentului forței de tracțiune, a dinamicii acesteia, precum și perspectiva fiecărei unități agricole în parte. Pentru obținerea de noi succese în creșterea bovinelor este necesar ca munca de cercetare în domeniul agriculturii și zootehniei să se axeze pe identificarea nucleelor și a familiilor celor mai productive, iar activitatea de selecție să fie orientată spre folosirea taurilor de înaltă valoare zootehnică în acțiunea de însămînțări artificiale. De asemenea prin unitățile de control este necesar să se stabilească în mod precis capacitatea de producție a vacilor de lapte aflate în unitățile agricole socialiste. În vederea obținerii unor cantități mărite de carne trebuie depuse eforturi susținute ca pe viitor să nu se mai sacrifice nici un animal necondiționat. Dacă prin condiționarea vitelor înainte de tăiere s-ar ridica numai cu 50 kg greutatea medie de animal sacrificat, s-ar putea obține pe țară circa 50.000.000 kg carne neto bună de consum. De

(Continuare în pag. 3-a)

PE URMELE UNUI ANGAJAMENT

După exemplul colectiviștilor din Făcăeni

Despre apelul colectiviștilor din Făcăeni am aflat într-o zi de toamnă, către seara, cînd factorul poștal ne-a adus ziarul „Agricultura Nouă". Multe vorbe s-au tot rostit în colectiva noastră pe seama lui. Unii ziceau că sînt prea îndrăzneți cei din Făcăeni de se avîntă la o așa recoltă de porumb. Alții, dimpotrivă, spuneau că atunci cînd muncești bine nu se poate să nu izbîndești ceea ce-ți pui în gînd. Atunci, la un sfat al colectivei, ne-am luat și noi un angajament: acela de a dobîndi în anul acesta 3.000 kg. de porumb boabe la ha. Era o producție pe care nu o obținusem niciodată și, de la început, ne-am dat seama că pentru a o realiza trebuie muncă, nu sagă. Dar ce poți obține în lume oare fără muncă? Am pornit deci la treabă. Cele 50 ha pe care trebuia să le însămînțăm în primăvară cu porumb le ogorisem bine de cu toamnă, cu tractoarele S.M.T.-ului. Cum s-a desprimăvărat am spart cu grapele crusta care se formase în urma topirii zăpezii. A urmat cultivația și apoi, înainte de semănat, am mai grapat odată terenul. Însămînțatul l-am făcut la timpul potrivit, cu mașina, în rînduri drepte, iar la executarea lui au fost folosiți colectiviștii cei mai iscusiți. 43 de hectare le-am însămînțat cu sămînță hibridă produsă de stațiunea I.C.A.R. Studina, iar 7 ha cu porumb dublu hibrid.

Dar, știut este că nu numai de pregătirea terenului, de calitatea seminței și de felul în care semeni depinde recolta ce o vei obține, ci o mare importanță are și felul în care sînt îngrijite culturile în perioada de vegetație. Convinși de acest adevăr n-am așteptat să fim împinși de la spate pentru a prăși culturile de porumb. 4 prașile am aplicat celor 50 de ha de porumb de cînd a răsărit și pînă cînd a început să dea știuleții. Două din ele le-am executat manual, iar două cu atelaje. La îndemnul inginerilor agronomi de la raion am mai aplicat culturilor de porumb o altă lucrare cerută de agrotehnică: polenizarea artificială. Această lucrare am executat-o numai pe o suprafață de 40 de hectare.

Așa am muncit noi, colectiviștii din Fărcașele, pentru a ne îndeplini angajamentul luat ca răspuns la apelul colectiviștilor din Făcăeni. Rezultatul cred că nu este greu de ghicit: pătulele au devenit neîncăpătoare pentru recolta culeasă. De pe cele 43 de hectare însămînțate cu porumb hibrid de Studina am obținut o producție medie de 3.060 kg. boabe la ha. iar de pe fiecare din cele 7 ha cultivate cu porumb dublu hibrid am recoltat cîte 9.000 kg de știuleți, ceea ce ar veni cam 6.000 kg. de boabe.

Fără îndoială că producția mare de porumb pe care am dobîndit-o anul acesta se datorește în bună măsură și apelului fraților colectiviști din Făcăeni. De aceea, prin rîndurile de față, noi, colectiviștii din Fărcașele, ne-am gîndit să aducem o călduroasă mulțumire celor de la care, la începutul acestui an, a pornit îndemnul de a lupta pentru sporirea producției de porumb.

STANCIU DUMITRU
președintele gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie", comuna Fărcașele, raionul Caracal.

Citiți în pag. 3-a

Aspecte de la lucrările consfătuirii

Cînd va începe stropitul pomilor?

Printre raioanele regiunii Ploești, în care pomicultura și-a găsit o largă extindere datorită condițiilor de mediu prielnice, se numără și raionul Teleajen.

Ținînd seama de faptul că ne găsim într-un sezon prielnic desfășurării unor importante lucrări pomicole, ne-am fi așteptat ca aici să se fi înregistrat pînă acum importante realizări în această direcție. Din păcate situația este cu totul alta. Cu toate că ne aflăm la jumătatea lunii decembrie, în raionul Teleajen nu s-a stropit încă nici unul din cei peste 1.300.000 pomi roditori.

O mare parte din vină în ce privește rămînerea în urmă cu acțiunile pomicole în raionul Teleajen revine organelor agricole regionale care au lucrat în mod birocratic și fără răspundere. Ca dovadă este faptul că secției agricole raionale Teleajen i s-a planificat în acest an, pentru combaterea dăunătorilor un fond necorespunzător necesităților de pe teren. Numai așa se poate explica de ce încă din trimestrul II cele trei puncte de combatere, existente în raion, nu au mai avut fonduri necesare pentru a-și desfășura activitatea. Oare la secția agricolă regională Ploești nu se știe că nu numai în primăvară, ci și toamna și iarna sînt necesare tratamente în livezi?

Faptul că de-abia acum în urmă, în luna decembrie, s-au trimis în raionul Teleajen substanțele necesare stropirilor de toamnă dovedește încetineala cu care organele de specialitate de la regiune, rezolvă problemele de pe teren. Aceloraşi cauze i se datorește și lipsa de aprovizionare cu piese de schimb pentru pompele de stropit.

Încă nu-i prea tîrziu pentru ca situația combaterii dăunătorilor pomilor roditori în raionul Teleajen să poată fi îndreptată. Pentru aceasta este necesar ca organele de specialitate de la secția agricolă regională Ploești să dea mai mult sprijin centrelor de combatere a dăunătorilor din raionul susamintit, acordîndu-le fondurile, piesele de schimb pentru pompele de stropit, substanțele și materialele necesare acestei acțiuni.

A. DRAGANESCU

ELABORAREA COLECTIVA A PLANULUI DE PRODUCȚIE — CHEZAȘIE A ÎNDEPLINIRII ȘI DEPAȘIRII LUI

Peste puțin timp vor începe în gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție odată cu pregătirea adunărilor pentru dările de seamă și lucrările pentru întocmirea planului anual de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 1958. Este necesar ca fiecare membru, și îndeosebi colectiviștii fruntași, să aducă o contribuție prețioasă la analiza condițiilor natural-economice ale unităților, la descoperirea tuturor resurselor de care dispune gospodăria colectivă sau cooperativa agricolă de producție pentru sporirea producției agricole și ridicarea, pe această bază, a retribuirii zilei-muncă în produse, dar mai ales în bani.

Îmbinarea armonioasă a intereselor generale ale statului cu cele obștești și personale ale membrilor folosind deplin, mijloacele de producție proprii și cele puse la dispoziție de stat prin S. M. T., forța de muncă și experiența în producție căpătată în decursul anilor, constituie principiile de bază de care trebuie să se țină seamă, la întocmirea planului anual de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 1958.

Planul anual de producție trebuie să constituie un element mobilizator, un țel pentru atingerea căruia fiecare membru să muncească cu conștiinciozitate și hărnicie în tot cursul anului. Ca să joace acest rol, planul anual de producție trebuie întocmit pornind de la retribuirea zilei-muncă.

Vom încerca în cele ce urmează să aducem o modestă contribuție la punerea în practică a acestei recomandări. O să arătăm una din metodele prin care întocmirea planului anual de producție poate începe de la acea retribuire a zilei-muncă pe care doresc și pot să o realizeze colectiviștii și cooperatorii prin muncă harnică în tot cursul anului.

Aplicarea acestei metode are la bază analiza activității economico-organizatorice desfășurată de unitate în ultimii ani, din care se obțin o serie de indici absolut necesari întocmirii planului anual de producție și bugetul de venituri și cheltuieli pe baze reale.

Printre acești indici pot fi enumerați consumul de zile-muncă realizat la 100 ha teren agricol, greutatea specifică a părții din veniturile în natură și în bani repartizate pe zile-muncă față de totalul veniturilor obținute, structura veniturilor bănești după sursele de formare și desigur producțiile medii realizate la principalele culturi agricole, precum și productivitatea animalelor.

După întocmirea analizei economice, prin discuții cu cîți mai mulți membri se stabilește retribuirea medie a zilei-muncă în principalele produse și în bani pe care doresc să o realizeze în anul ce urmează prin îndeplinirea planului de producție în toate ramurile.

Cunoscînd aceste date preliminare se pot stabili suprafețele necesare a fi însămînțate cu principalele culturi (grîu, porumb, floarea-soarelui, cartofi și principala cultură tehnică) efectivele de animale precum și volumul total de venituri bănești ce trebuie realizat.

Iată cum vom proceda practic:

Numele și pronumele membrilor	Zile-muncă ce poate efectua	Banii și produsele ce dorește să primească pentru zilele-muncă ce le poate efectua					
		Lei	Grîu	Porumb	Floarea-soarelui	Cartofi	Fîn
Stan D-tru	750	11.000	1.500	2.500	150	400	1.000
Popa Ilie	400	7.000	1.200	2.000	150	200	800
Cioară C—tin	250	5.000	1.000	1.500	100	150	—
1) Popescu Eftimie	550	9.000	2.500	4.000	300	500	1.000
Zăvoi Vasile	600	7.500	1.500	2.000	150	300	800
	2.550	39.500	7.700	12.000	850	1.550	3.600

1) Are o familie numeroasă, dar numai el și soția pot lucra.

(Continuare în pag. 3-a)

PRINTRE CELE MAI MODERNE DIN EUROPA

În spatele gării Focșani pe locul unde altădată sta gata să se surpe la trecerea fiecărui accelerat o moară roasă de igrasie, s-au ridicat în ultimii ani pavilioane administrative, hale pentru sortatul fructelor și păstrarea lor în stare proaspătă, locuințe muncitorești; într-una din pivnițele acestui combinat, dotată cu o instalație de tip Gasquet, stabilizarea calităților naturale ale vinurilor (învechirea lor) se face rapid și prin cel mai modern procedeu: ultrarefrigerarea. FOTOGRAFIA NR. 1: după ce a trecut prin cisternele obișnuite și cele izoterme, la anumite temperaturi sub zero grade, vinul este condus în rezervoare speciale pentru a fi supus la diferite presiuni, după care este dirijat spre stația de umplere.

FOTOGRAFIA NR. 2: înainte de a fi umplute, sticlele sînt spălate și scurse semi-automat.

FOTOGRAFIA NR. 3: odată umplute și înfundate sticlele vin la control în fața unui aparat care le luminează, pentru a se vedea dacă vinul îndeplinește condițiile de limpezime.

Foto: D. CONSTANTINESCU
Text: L. GHEORGHE

3

1 2

13 DECEMBRIE

Işi îmbrăcase cerul manta de plumb pe zare
Şi liniştea-şi pusese povara - apăsătoare...
Larg dinspre Sindicat se revărsa un val
Urcind agale dealul spre Teatrul Naţional.

Copacii - şi arătau prin piclă ramii goi,
Coloana, - n mersu - i, pumnii de-amaruri şi nevoi,
Dar se-auzi un şuer, iar gloanţe în rafale
Cu moarte fulgerară acele braţe goale...

Decembrie-şi prinsese zăbranic greu de moarte
Pe cerul ce - ncepuse mari lacrimi să deşarte...
Tulumbele cu apă, spălară pină-n seară
Lăcanele de singe, - drapele ca de pară, ...

Dar, pietrele păstrară a singelui cald floare
Şi străbătind prin vreme coloana muncitoare,
A dăltuit în piatra de marmură curată:
" Puterea muncitoare nu moare niciodată!"

LUCIAN RADAN

Cel dintii război mondial abia se sfirşise în ţara ruinată şi înfometată, proletariatul romin, căruia Marea Revoluţie din Rusia, de curind înfăptuită, îi arătase calea izbăvirii de sub jugul exploatării, îşi stringea rindurile, pornind la luptă pentru o bucată de piine, pentru o viaţă mai bună.

In primele zile ale lui decembrie 1918 au izbucnit în Capitală şi apoi s-au extins cu repeziciune în ţară, greve şi demonstraţii prin care proletariatul cerea salarii mai mari, o viaţă mai omenească. Cirmuitorii ţării, sătui şi lacomi, rămineau însă surzi la cererile drepte ale oamenilor muncii.

In ziua de 13 decembrie 1918, în urma refuzului guvernului şi patronilor de a satisface revendicările greviştilor, urma să aibă loc în Piaţa Teatrului din Bucureşti o mare demonstraţie. In loc să-şi plece urechea la glasul celor mulţi, guvernul a adus trupe.

După ce li s-a dat să bea, soldaţii au fost puşi să tragă în fraţii lor. Iar atunci cind, înduplecaţi de strigatele demonstranţilor, ei n-au mai vrut să tragă, au tras ofiţerii şi majurii...

Peste 100 de morţi şi vreo 2.000 de arestaţi şi schingiuiţi — iată bilanţul acelei singeroase zile de 13 decembrie. Iată cum au ştiut să răspundă cirmuitorii de atunci ai ţării la strigatul de deznădejde al mulţimii înfometate.

Jertfa celor care au căzut în acea zi de iarnă în Piaţa Teatrului din Bucureşti n-a fost însă zadarnică. Ea a pregătit drumul izbăvirii de mai tirziu. Iar urmaşii demonstranţilor din 1918, stăpini pe ţara lor, cinstesc an de an, cu pioasă aducere aminte, jertfa aceasta.

LUNA CULTURII

Manifestările din cadrul „Lunii culturii"

CE PREGĂTESC ARTIŞTII AMATORI DIN REGIUNEA BUCUREŞTI

In intimpinarea celei de a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne, formaţiile artistice de amatori din regiunea Bucureşti pregătesc o serie de noi spectacole, care vor oglindi marile realizări ale regimului de democraţie populară în domeniul culturii.

In cadrul Săptăminii muzicii romineşti vor avea loc în toate oraşele şi satele regiunii spectacole date de corurile şi echipele de dansuri de amatori. La 15 decembrie se vor organiza la centrele raionale spectacole model, cu participarea maeştrilor artei din Capitală.

In Săptămina dramaturgiei originale vor fi organizate numeroase spectacole cu echipele de teatru fruntaşe şi cu brigăzile artistice.

De asemenea, în cadrul „Lunii culturii" va avea loc la Bucureşti o consfătuire cu conducătorii formaţiilor muzicale de amatori din regiune.

DESCHIDEREA SĂPTĂMÎNII MUZICII ROMÎNEŞTI

In cadrul „Lunii culturii" a avut loc simbătă, în sala Ateneului R. P. Romîne, deschiderea Săptăminii muzicii romineşti, care se va desfăşura în întreaga ţară între 7 şi 14 decembrie.

EXPOZIŢIA INTERREGIONALĂ DE PICTURĂ, SCULPTURĂ ŞI GRAFICĂ

La Muzeul de Artă al R. P. Romîne s-a inaugurat zilele acestea Expoziţia interregională de pictură, sculptură şi grafică, organizată în cadrul „Lunii culturii".

La inaugurarea expoziţiei au asistat acad. Atanase Joja, ministrul Invăţămîntului şi Culturii, Constanţa Crăciun, numeroşi artişti plastici, critici de artă şi alţi oameni de artă şi cultură.

La biblioteca sătească din Sălişte

O încăpere modestă. Rafturi de lemn înţesate cu cărţi, citeva mese şi multe scaune. Aci vin zilnic zeci de bărbaţi şi femei, tineri şi virstnici pentru a citi sau împrumuta cărţi, îmbogăţindu-şi astfel cunoştinţele. Biblioteca sătească din comuna Sălişte, raionul Sibiu, a devenit — cum i se spune în partea locului — „inima nouă a satului".

Şeful bazei de recepţie

N-a fost nevoie să cer cuiva vreo lămurire asupra locului unde se află baza de recepţie din Călăraşi. Ghid mi-au fost zecile de care virfuite cu bucate, ce-şi rostogoleau alene roţile, pretutindeni, pe străzile oraşului. Suit intr-unul din aceste care, am ajuns intr-una din diminetile trecute la baza de recepţie din acest orăşel de pe malul Borcei.

Aşa după cum spun cetăţenii, pe Radu Rainea, şeful bazei, nu-i chip să-l găseşti la birou decit tirziu, în orele de noapte. Cit îi ziulica de mare îşi poartă bătrineţele pe la magaziile, pătulele şi coşarele în care sint depozitate cerealele. Trebuie să recunoaştem că nu-i lucru uşor să răspunzi de miile de vagoane de griu, porumb, orz, floarea-soarelui, orez etc. înmagazinate în 32 de magazii şi 12 pătule şi coşare, situate în diferite părţi ale oraşului. Cu maşina, şi ţi-ar veni greu să treci în fiecare zi pe la ele. Totuşi Radu Rainea, în ciuda celor 60 de ani ai săi, străbate zilnic cu piciorul, drumul acesta.

In dimineaţa aceea, l-am găsit în bătătura bazei, în mijlocul unui grup de ţărani muncitori. E un om mic de stat, subţirel, cu faţa prelungă şi uscăţivă, brăzdată de cute adinci, cu ochi ageri, lucioşi. La port e foarte simplu. Mai simplu chiar decit cei în mijlocul cărora l-am găsit. Mi-a strins mina călduros, prieteneşte şi — aflind ceea ce vreau — m-a poftit, nu în birou, cum poate v-aţi fi aşteptat, ci să-l însoţesc pe la magaziile din oraş. M-am învoit bucuros.

Am pornit-o deci împreună prin oraş. La fiecare magazie, la fiecare compartiment, Radu Rainea îmi dădu explicaţiile cuvenite: „aici avem atitea vagoane de griu", „dincoace am depozitat orezul", „din floarea-soarelui de aici trebuie să selecţionăm 200 de tone pentru sămînţă", „am pus să se lopăteze mazărea pentru că nu e prea bine uscată" etc. Citeva ore a durat plimbarea noastră de la o magazie la alta. La bază ne-am înapoiat către ora prînzului. Bineînţeles că nu izbutisem să vizităm toate magaziile. După ce dădurăm o raită pe la laboratorul bazei, unde doi laboranţi făceau analiza produselor ce trebuiau preluate, am intrat însfirşit citeva clipe în birou. Dosarele care mi-au fost puse la dispoziţie m-au informat că în anul acesta în magaziile bazei de recepţie au intrat peste 6.000 de vagoane de griu, peste 5.000 tone de porumb boabe, aproape 600 tone de orz etc.

Pentru fiecare vagon, pentru fiecare tonă, pentru fiecare grăunte din aceste uriaşe cantităţi de cereale, răspunderea o poartă omuleţul acesta care se afla în faţa mea. El răspunde de preluarea, înmagazinarea, păstrarea şi selecţionarea acestor produse. Mi-am dat seama abia atunci că nu este un lucru chiar atit de simplu să fii şeful unei baze de recepţie. Pe comunistul Radu Rainea nu-l sperie însă aceste mii de vagoane de răspundere. El ştie să statul şi partidul i-au încredinţat treburile acestei baze şi se simte dator să le conducă aşa cum se cuvine. Chiar dacă, nu de puţine ori, îşi prelungeşte ziua de lucru pină peste miezul nopţii. Asemenea oameni merită dragostea şi preţuirea noastră.

V. POMPILIU

PUTEREA exemplului

— CONVORBIRE CU TOVARĂŞUL T. OLARU, ŞEFUL SECŢIEI AGRICOLE A SFATULUI POPULAR RAIONAL ROŞIORI —

— Ce ne puteţi spune despre recoltele obţinute de unităţile cooperatist-socialiste din cuprinsul raionului, în anul 1957?

— Anul acesta au fost obţinute recolte bune aproape în întreg cuprinsul raionului. Producţia medie la griu şi porumb — principalele culturi cerealiere — a atins 1336 şi respectiv 2190 kg. boabe la hectar.

Sectorul socialist din agricultura raionului şi-a dovedit cu prisosinţă superioritatea şi în anul acesta. Să luăm, bunăoară, cultura griului. Diferenţele de producţie între gospodăriile colective şi cele individuale s-au putut vedea cel mai bine astă-vară, la treier. Pentru a da un exemplu, să luăm comparativ două comune: Drăcşani şi Sfinţeşti. Prima, care la data sus-amintită era cooperativizată în proporţie de 70 la sută, a obţinut în medie 1642 kg. de griu la ha.; în cea de-a doua, unde sectorul individual acopere peste 92 la sută din suprafaţa comunei, producţia a fost cu peste 400 kg. mai mică la hectar. G.A.C. „Timpuri Noi" din comuna Belitori a scos la griu, de pe fiecare din cele 165 ha., cite 2000 kg., iar la porumb 6000 kg. boabe în medie la ha., în timp ce ţăranii individuali din aceeaşi comună au obţinut recolte mai mici cu 600 şi respectiv 3.800 kg. la ha.

— E clar că aceste succese se datoresc superiorităţii marii gospodării agricole socialiste.

— Sigur că da, continuă tov. ing. Olaru. Cu forţe unite, pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate şi metode agrotehnice înaintate, nu se poate să nu smulgi pămîntului tot ce poate da. Gospodăriile socialiste din raion au primit şi primesc un sprijin preţios tehnic şi organizatoric din partea organelor agricole şi de stat: maşini, seminţe selecţionate, îngrăşăminte, îndrumare agrotehnică ş.a.m.d. Colectiviştii din Belitori, despre care vă vorbeam, au făcut arăturile pentru însămînţare, o mare parte din lucrările de semănat şi întreţinere a culturilor cu maşinile S.M.T.-ului Putinei. Au folosit de asemenea îngrăşăminte naturale şi chimice atît la griu, cit şi la porumb. De pe lotul semănat cu porumb dublu hibrid „Pioneer 301", pe care au fost aplicate 5 praşile, s-au scos 8000 kg. la ha.

Cum au lucrat însă cei mai mulţi individuali? Au arat tirziu, au semănat cu mina prin împrăştiere, n-au respectat epoca optima, iar lucrările de întreţinere atît la griu, cit şi la porumb nu le-au putut face la timp şi în bune condiţii agrotehnice. Viaţa a dovedit că oricit de harnic şi priceput ar fi ţăranul individual, totuşi, pe bucăţica lui de pămînt, lucrind de unul singur, nu poate aplica o agrotehnică avansată şi deci nu poate obţine recolte atît de mari ca în gospodăria agricolă socialistă.

— Fără îndoială că producţiile mari şi veniturile sporite obţinute de sectorul socialist din agricultura raionului au constituit pentru mulţi ţărani individuali un puternic îndemn de a forma noi gospodării cooperatiste sau de a se alătura celor existente. Ce puteţi spune în legătură cu aceasta?

— Intr-adevăr, succesele gospodăriilor cooperatiste au ajutat foarte mult la atragerea ţăranilor individuali în gospodăriile colective şi întovărăşiri. Ca dovadă este faptul că cele mai multe cereri de înscriere în unităţile cooperatiste au fost făcute în toamnă, după strinsul bucatelor. In comuna Belitori, de pildă, zeci de familii de ţărani individuali, atraşi de rezultatele bune obţinute de gospodăria colectivă de aici, s-au hotărît să devină colectivişti. Avem de acum în raion comune cooperativizate în întregime, cum sint: Drăcşani, Dobroteşti, Săceni, Beuca, Săcetu şi altele. Respectind neabătut principiul liberului consimţămînt, noi, cadrele tehnice vom da tot sprijinul atragerii a tot mai mulţi ţărani muncitori în sectorul cooperatist-socialist al agriculturii raionului.

LIBRARIA „CARTEA PRIN POŞTĂ"

Librăria „Cartea prin poştă", care expediază la comandă în toate colţurile ţării cărţile proaspăt apărute, a împlinit un an şi jumătate de existenţă. In acest răstimp, librăria a primit 25.000 de comenzi şi a expediat 16.900 de colete, cuprinzind un număr de aproximativ 90.000 de volume.

In prezent librăria „Cartea prin poştă" are circa 2.000 de clienţi permanenţi (comenzi anticipate), pe care-i informează cu regularitate asupra tuturor problemelor ce-i interesează în specialitatea respectivă, asupra noilor lucrări politice, literare etc.

Cea mai mare parte a clienţilor librăriei „Cartea prin poştă" o formează învăţătorii de la sate şi tehnicienii de la unităţile agricole socialiste.

Prin activitatea desfăşurată pînă în prezent, librăria „Cartea prin poştă" şi-a îndreptăţit din plin existenţa, dovedindu-se a fi un preţios ajutor pentru iubitorii de cărţi de pe întreg cuprinsul ţării.

O bibliotecă cu activitate rodnică

Comitetul de partid şi sfatul popular al comunei Feldioara din regiunea Stalin acordă o mare atenţie ridicării nivelului cultural şi profesional al ţăranilor muncitori. Cu sprijinul acestor organe a luat fiinţă în comună o bibliotecă, înzestrată în prezent cu aproape 2.000 de volume.

In cadrul bibliotecii din Feldioara s-a amenajat o cameră de lectură, unde iubitorii de cărţi pot consulta diferite publicaţii periodice, colecţii de ziare şi reviste, cum şi numeroase broşuri cu caracter agrozootehnic.

Biblioteca are un larg activ de agitatori, care-i lămuresc pe ţăranii muncitori din comună asupra diferitelor probleme ce-i interesează. Discuţiile care au loc aici sint axate în cea mai mare parte pe problemele legate de cooperativizarea agriculturii.

In urma muncii politice duse în ultima vreme de agitatorii din cadrul bibliotecii din Feldioara, 23 de ţărani muncitori au intrat cu familiile lor în cele două întovărăşiri agricole din comună.

SIMION HUDEA
corespondent

Pentru o rodnică muncă de culturalizare

In dorinţa de a-şi îmbogăţi cunoştinţele şi a-şi ridica nivelul cultural, ţăranii colectivişti din comuna Luncani, raionul Turda, au pregătit din vreme materialul necesar pentru buna funcţionare a cursurilor agrozootehnice din acest an. In acelaşi timp, ei au pus la punct casa-laborator a gospodăriei şi au procurat noi cărţi pentru bibliotecă.

De curind, a avut loc aici un preţios schimb de experienţă între studenţii de la Facultatea de ştiinţe juridice din Cluj şi tineretul din comună, cu care prilej s-au analizat posibilităţile de îmbunătăţire a metodelor de muncă în activitatea cultural-artistică a sătenilor din Luncani.

PETRE ROMASCANU
corespondent

Despre oameni şi un contract colectiv

(Urmare din pag. I-a)

se poate mai bine. De aceea, muncitorii de la Giarmata sint mîndri că au dat statului în acest an 224 de vagoane de cereale peste plan. 5 trenuri cu griu, porumb, ovăz, orz etc. au plecat din această gospodărie. Este un fapt cu totul deosebit.

Ar fi păcat să birfeşti cantina gospodăriei. Aici se mănîncă bine, îngrijit, suficient, de trei ori pe zi. Şi ceva în plus: dacă vreţi să mincaţi la regim, acest lucru e perfect posibil. La cantina gospodăriei se serveşte şi masa pentru cei ce ţin regim...

La cabinetul medical şi dentistic am ajuns cam tirziu. Programul de consultaţii se terminase. Am apreciat însă curăţenia şi faptul, că medicul internist, care locuieşte în apropiere, consultă oricînd un pacient în caz de urgenţă.

Cind intri într-un dormitor cu multe pătuţe, cu perdele în culori vesele şi odihnitoare, e bine să nu ai în mînă creion şi carnet. Nu de altceva, dar copiii, chiar dacă n-au încă o noţiune exactă despre gazetari, sint în orice caz atraşi irezistibil de creioane şi de hirtie. Aceeaşi soartă a avut-o şi carnetul meu. De aceea a trebuit să-mi însemn în minte că aci, la creşă, vin zilnic 70 de copii ai salariaţilor gospodăriei, romîni, maghiari, germani, că ei sint supravegheaţi de 4 educatoare, au la dispoziţie două camere pentru activităţi etc., etc. Intre timp, Vasilică Lamping, un puşti rotofei cu ochi ageri şi cu un zbenghiu în frunte, care terminase cu îmbrăcatul, (nimerisem în dormitor cînd cei mai tineri locuitori ai Giarmatei, abia se treziseră) mi-a desenat pe carnet un iepuraş şi o pisică. In tot timpul vizitei, Vasilică m-a părăsit doar pentru un moment. Şi atunci, doar din cavalerism: ca să-i ajute la încălţat unei fetiţe blonde, o adevărată Gretchen din basmele vechilor germani. Nu ştiu cum şi de ce, dar privind aceste căpşoare blonde şi oacheşe, ochii albaştri, căprui sau verzi ai puştilor, care te privesc cu sclipiri de inteligenţă şi prietenie, simţi că ţi se umezesc ochii. Să fie oare numai pentru faptul că ne amintim de anii copilăriei noastre? Probabil că pentru bărbaţi aceasta-i singura explicaţie valabilă.

La Giarmata s-au construit zeci de case noi. Le poţi vedea oriunde. Cele mai frumoase sint bineînţeles ale muncitorilor gospodăriei de stat. Brigadierul viticol Sandu Constantin şi-a construit o casă — cu împrumut de stat — cu trei camere, cămară şi verandă. Are 29 de ani brigadierul, doi copii şi o soţie blondă şi vrednică. A fost secretarul U.T.M.-ului. Astăzi e membru în biroul organizaţiei de partid. Fruntaş în muncă şi sufletul brigăzii de agitaţie din gospodărie. Băiatul sărac din preajma Cărbuneştilor de pe Jiu este astăzi muncitor preţuit şi respectat aici. Dacă aveţi vreodată drum prin Giarmata, treceţi să vedeţi şi casa lui Kristof Kronenberger, mecanicul cel blond. O să rămineţi cu gura căscată. O adevărată vilă, cu linii elegante, graţioase, cu uşă masivă sculptată, împrejmuită cu alei de ciment, cu grădină de flori şi pomi fructiferi. Soţia lui, Elisabeta, o să vă primească prietenoasă şi bucuroasă de oaspeţi, iar Mariana şi Magdalena — fetiţele lor — nu vor pregeta să vă zîmbească cald şi înţelept. Casa lui Kriştof Kronenberger nu este în mijlocul satului, ci într-un capăt al acestuia. Văzînd-o, veţi înţelege însă că ea a produs o revoluţie în sat. A instaurat domnia altor linii, altui raţionament arhitectonic. Ea aparţine de acum noii Giarmate. Unei Giarmate moderne, socialiste, care nu mai vrea să respecte, nici în ceea ce priveşte construcţiile, stilul primilor colonişti de acum două veacuri şi mai bine.

In zilele cînd m-am abătut pe la G.A.S. Giarmata toamna era încă blîndă şi îngăduitoare. Cerul oţeliu se deschidea adesea lăsînd cale liberă citorva raze sprinţare dar sărace în căldură. Pomii desfrunziţi şi serile răcoroase îţi aminteau stăruitor că iarna e undeva... pe aproape. Directorului gospodăriei nu-i e indiferentă iarna. Nu s-ar supăra dacă aceasta ar mai întîrzia (vroia să facă cit mai multe arături şi să bată porumbul). S-a zbătut directorul ca lemnele salariaţilor să fie aduse la timp. Mai avea însă un necaz în aceste zile. Fiind prea mari, lemnele trebuiau mai întîi despicate şi apoi tăiate. Ofertanţii particulari — cei cu circular — ţineau la preţ. Directorul de asemenea. Mi-a explicat într-o clipă de răgaz de ce nu cedează: „Nu trebuie să ne fie indiferent, tovarăşe, dacă plătim cu cinci sau cu zece lei mai mult pentru ca să le tăiem. Trebuie să facem totul ca muncitorii noştri să primească aceste lemne la un preţ cit mai scăzut. De aceea mă tocmesc atît de mult cu... particularii ăştia şi chiar cu citiva dintre oamenii mei care sint ceva mai „darnici".

In ceea ce mă priveşte am aprobat părerea acestui director energic, inimos şi mare duşman al indiferenţei.

Poate că ar trebui să vă spun că la Giarmata sint inovatori şi raţionalizatori. Ei au lucrat fie un tocător de sfeclă furajeră cu o capacitate de 10 vagoane pe zi, fie o semănătoare lată pentru porumb cu care s-a însămînţat zilnic 27 ha., fie o macara pentru ridicarea pieselor grele. Am aflat că la atelierul mecanic se lucrează radiatoare în alamă pentru tractoare, că nici calificarea lucrătorilor nu este uitată. Munca culturală ar putea merge însă mai bine. Biblioteca gospodăriei are 2.850 de volume, cititori, dar nu avea încă o sală de lectură bine amenajată. Să sperăm însă...

La Giarmata se face şi sport. Pe arena cu un gazon pe care-l pot invidia chiar şi timişorenii, în faţa unei tribune acoperite, se aliniază în fiecare duminică echipele de handbal, (seniori şi juniori) ca şi cele două echipe de fotbal care activează în campionatul regional şi raional. Se mai practică, de asemenea, şahul, volei-ul, popicele, călăria.

Astăzi gospodăria nu mai cunoaşte racila fluctuaţiei de muncitori. Aşa se intimplă întotdeauna cînd oamenii sint mulţumiţi de condiţiile de muncă, de trai, de salarii, şi mai ales cînd văd că tot ce se face contribuie la îmbunătăţirea şi înfrumuseţarea vieţii lor. Şi ei vor fi şi mai mulţumiţi dacă în acest an conducerea gospodăriei şi comitetul sindical vor termina construcţia băii, — aşa cum s-au angajat în fiecare din ultimii cinci ani.

Am avut noroc că am mai găsit un exemplar din contractul colectiv. Să nu credeţi că celelalte s-au pierdut. Din contră. Se vor multiplica într-un tiraj de mii de exemplare. Editura C.C.S. le-a luat împreună cu alte materiale pentru a scrie o broşură despre realizările deosebite obţinute aici la gospodăria de stat Giarmata. Iniţiativa e bine inspirată, fiindcă la Giarmata s-a muncit mult, s-a colaborat rodnic şi rezultatele sint dintre cele mai bune.

LUCIAN CURSARU

O conferinţă interesantă

La căminul cultural din Răcăciuni, regiunea Bacău, s-a ţinut de curind, sub egida Societăţii pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii, o interesantă conferinţă intitulată „Satelitul artificial şi racheta balistică intercontinentală".

Conferinţa a fost susţinută de tov. Matei Alecsescu, directorul Observatorului Astronomic din Bucureşti. Cei peste 350 de ţărani muncitori şi intelectuali care au asistat la conferinţă au ascultat cu un viu interes expunerea conferenţiarului, după care au pus numeroase întrebări.

MARIA MANCIU
corespondent

Incheie contracte cu statul

Convinşi de avantajele pe care statul le oferă prin sistemul de contractare, numeroşi ţărani muncitori din raionul Tg. Jiu încheie contracte cu întreprinderile comerciale de stat. Unitatea D.C.A. din Tg. Jiu, de pildă, a încheiat în ultimele zile cu crescătorii de oi peste 70 de contracte pentru livrarea de lînă, iar cu sericicultorii peste 200 contracte. Contractul nr. 1 a fost încheiat cu crescătorul de oi Vasile Pircălabu din satul Vădeni, care s-a angajat să vîndă statului 50 kg de lînă. Ion Bolănel din acelaşi sat s-a învoit să livreze D.C.A în anul viitor 100 kg lînă. Munca de contractare a produselor animale şi vegetale în raionul Tg. Jiu continuă cu mult succes.

ION SBIRCIOG
corespondent

Din experienţa gospodăriei noastre pe calea rentabilizării

Gospodăria noastră a realizat pînă la 15 noiembrie a.c. un beneficiu net de 840.000 de lei, devenind astfel unitate rentabilă. Se ştie că pentru a fi rentabilă, o gospodărie de stat trebuie să realizeze o producţie mare, care prin valoarea ei să depăşească cheltuielile făcute pentru a o obţine. Mai simplu, e vorba de a produce mult şi ieftin, adică tocmai ceea ce am reuşit să facem şi noi în anul 1957. La griu, bunăoară, gospodăria agricolă de stat Peştera a livrat statului peste cantitatea planificată 130.000 de kg., fiecare kilogram costind în loc de 0,68 lei numai 0,66 lei; la mazăre s-au dobîndit 77 de tone mai mult, preţul de cost per kg. reducîndu-se cu 0,20 lei.

Rezultate asemănătoare s-au obţinut şi la celelalte culturi de cîmp şi aceasta se datoreşte faptului că gospodăria noastră a aplicat cu mai multă pricepere regulile agrotehnice înaintate în lucrarea pămîntului, a folosit judicios tractoarele şi maşinile pe care le are în dotare, făcînd totodată şi importante economii la cheltuielile de producţie. Pe ogoarele gospodăriei, lucrările s-au făcut în termenele cele mai potrivite, sămînţa introdusă în sol a fost de bună calitate şi au fost folosite cantităţi masive de îngrăşăminte organice şi chimice. Cît priveşte gradul de mecanizare a lucrărilor, trebuie arătat că avînd tractoarele şi maşinile foarte bine reparate, noi am putut să executăm aratul, semănatul, întreţinerea culturilor şi peste 60 la sută din recoltat numai cu mijloace mecanizate.

Importante sint şi realizările pe care le-am obţinut în sectorul zootehnic. Astfel, planul la finuri a fost îndeplinit în proporţie de 10[illegible] la sută, la laptele de vacă 158 la sută, la cel de oaie 147 la sută, la lînă 109 la sută, la porci 200 la sută etc. In ceea ce priveşte preţul kilogramul de lapte de vacă a costat cu 0,21 lei mai puţin, cel de oaie cu 0,66 lei, la lînă cu 15 lei. Ioan Soancă, Ioan Timaru, Dumitru V[illegible]tra şi ceilalţi îngrijitori şi mulgători din sectorul zootehnic au respectat cu stricteţe atît raţiile alimentare, cît şi regulile zoo-veterinare şi celelalte măsuri necesare pentru o bună îngrijire şi hrănire a animalelor.

Păşind pe drumul rentabilizării colectivul de muncă din gospodăria noastră îşi ia şi un angajament să folosească din plin experienţa căpătată, în scopul sporirii an de an a veniturilor. Anul 1957 ne-a arătat că acest lucru este pe deplin posibil.

Ing. V. MANEA
Inginer şef al gospodăriei agricole de stat Peştera — raionul Medgidia.

„Recunoştinţă" BOIEREASCĂ

Caii înaintau la pas pe şleaul drumului. Cîntecul de fierotenii al căruţei se întrerupea din cînd în cînd făcînd loc fîşîitului de frunze moarte, căzute ca un covor subţire din ulmii tineri înşiraţi pe margine.

— Acoperă-ţi picioarele cu pătura asta! Avem o leacă de drum şi frigul a început să pişte.

Incercai să întind pătura şi pe genunchii tovarăşului meu de drum — un bătrîn de vreo 60 de ani, acoperit pînă aproape de albul ochilor de o căciulă uriaşă. M-a refuzat.

— Mi-e nu-mi îngheaţă. Stîngul are sînge cît pentru doi. Astălalt... Bocăni de trei ori rar, în scîndura căruţii.

Am tăcut stingherit: piciorul drept al bătrînului era de lemn.

Cîmpia nesfîrşită, pătată arar cu nişte mogîldeţe mari — pomi rămaşi ca amintire a pădurilor de altădată — stătea neclintită într-o tăcere misterioasă. Doar ţipătul singuratic al vreunei păsări de noapte întrerupea liniştea din jur.

— Dar cum s-a întîmplat? dacă nu ţi-e cu supărare.

— He, he, e o poveste lungă şi veche.

Scoase agale tabacherea, suci ţigara la cele două capete, apoi o aprinse în palmele făcute căuş.

...M-au motorizat doctorii, acum vreo 25 de ani. Eram pe atunci pădurar la unul Stoican. Avea ăsta o moşie întinsă pe vreo cinci sate — pînă dincolo de Răchita. Eh, tare am îndrăgit pădurea! Mai cu seamă primăvara, era ca un rai...

Stoican ăl bătrîn nu mi-a fost stăpîn decît vreo şase luni. L-au scos într-o zi din conac cu picioarele înainte. Fiu-său — era căpitan — a întors armatei dosul şi a venit la moşie.

Cu bătrînul, treacă-meargă, nu prea aveau oamenii de-a face. Zăcea de multă vreme, simţea că i se apropie sfîrşitul. Fiu-său în schimb, mamă-mamă! Nu scoteai de la el nici o coadă de iepure măcar că ne muncea ca pe boţii de cai. Ce mai — scăpasem de dracu' şi dădusem peste taică-său. Toată ziulica zbiera la slugi. I se părea că toţi vor să-i fure din avere. Seara tîrziu, sau dimineaţa după al treilea cîntat al cocoşilor, îl aflai pe unde nu-ţi dădea-n gînd.

Iarna lui 26—eşti tînăr nu cred să ştii — a fost prăpăd nu alta.

Ieşeam pe ferestruica bordeiului să rinesc zăpada. S-a lăsat pe urmă un ger de cădeu cioara bocnă din zbor. Lupii se învîrteau pe lîngă casă ca oile. Intr-o noapte blestemată noapte! să tot fi fost aproape de întîiul cîntat al cocoşilor, mă trezesc în urletele lighioanelor. Cînd mă uit afară, cam la zece stînjeni văd vreo şase mogîldeţe. Una, nu semăna cu celelalte — era parcă mai înaltă. Mă frec la ochi. Dumnezeule mare! Am desluşit un om la citiva paşi în faţa haitei ce ieşise din pădure. Trag repede nădragii, iau puşca şi luminătorul — o lanternă din aia lungă — pe care mi-o vîndu-se un grădinar sîrb.

Din prag, am slobozit un foc în vînt. Lupii au şovăit, dar nu s-au depărtat. Se veda că erau tare hămesiţi. Am mai tras un foc. Patru au luat-o agale spre hăţiş. Unul, nici gînd. Cu luminătorul aprins, am fugit pe zăpada îngheţată. Omul, parcă înlemnise de frică. Adevărat, era boierul. Il apucase pe semne pofta controlului. Am îndreptat lumina spre ochii lupului. S-a întors pieziş şi a urlat odată, lung, lung. Tot n-a plecat. El, lighioana dracului, ţi s-a făcut de ducă. Am ochit şi i-am slobozit glonţul în cap. A căzut fulgerat cu capul adîncit în zăpadă. Credeam că a murit blestematul. De unde! L-am tras de picior să-l car în bordei. Cînd l-am ridicat... haţ! m-a apucat de picior. Osul mi-a troznit ca o surcică. Imi era aşa de cald, parcă m-ar fi băgat cineva într-un cuptor încins. Pe urmă totul s-a învălmăşit... Cu mîna la o subsuoară şi cu mîna liberă tîrşîind fiara, acum moartă, boierul a intrat în bordei. A sunat după ajutoare din cornul ce-l ţineam agăţat lîngă coriată.

Doctorii m-au lăsat la vatră cu un picior lipsă din inventar...

— Ia dă biciul să mai ciupesc căioşii ăştia! Nu le e de grabă.

Glasul moşneagului era acum schimbat — uşor dogit, ca o îngînare. Năprasnică întîmplare — gîndeam.

— Eh, boierul, boierul... Dacă o fi murit, dumnezeu să-l ierte pentru cîte necazuri mi-a pricinuit. Dacă o mai trăi, să-l ia dracul.

Nu ştiu de ce, dar mi s-a părut că moş Văcaru nu-şi isprăvise povestirea. Poate că felul pornit, aproape violent, în care se oprise din povestit să-mi fi lăsat această impresie. Poate tremurul vizibil al miinilor cu care nu izbutea să scoată un chibrit.

L-am lăsat în pace. Tot timpul pînă în sat, moş Văcaru a vorbit cu caii. Rar, mîngîitor, aproape părinteşte.

Trei zile am umblat prin gospodăria din Vaduri. Spre seara ultimei zile, o ninsoare liniştită începu să cadă peste împrejurimi, vestind sfîrşitul îmbelşugatei toamne.

Impreună cu preşedintele colectivei, mă îndreptam spre autocamionul al cărui motor duduia nerăbdător. Şoferul se oferise să mă ia pînă la raion.

Am desluşit în omul care se îndrepta călare, spre grajdurile de peste drum, pe moş Văcaru.

In cîteva cuvinte i-am spus preşedintelui îndoiala ce o aveam asupra sfîrşitului povestirii moşneagului.

— Ai făcut bine că nu l-ai mai descusut. S-ar fi supărat. Stoican l-a dat afară cîteva zile după nenorocire. A luat altul zdravăn în stare să-i păzească pădurea...

Moşul a umblat în iarna aceea cu cerutul pe la casele oamenilor... A încercat să se înece într-o copcă dinadins făcută... L-am scăpat noi, băieţii, ne dădeam pe gheaţă.

Intre timp, moş Văcaru duses[e] caii şi a luat-o spre casă în partea opusă.

— Tatăă!!!

N-a auzit.

— Mi-e socru — îmi dumiri preşedintele nespusa mea mirare.

Claxonul mă zorea.

Ne-am strîns puternic mîinile.

— Rămîneţi sănătoşi, tovarăşe preşedinte!

TEOHARI OPREA

Consfătuirea republicană zootehnică izvor de învățăminte

Productivitatea pășunilor și fînețelor naturale poate crește de 2-3 ori

In referatul său, tov. ing. C. **BISTRICEANU**, director general adjunct în Ministerul Agriculturii și Silviculturii s-a ocupat de problemele legate de productivitatea pășunilor și fînețelor naturale.

Atît din referat, cît și din discuțiile purtate pe marginea lui a reieșit faptul că în prezent productivitatea acestor pășuni și fînețe, care ocupă 29 la sută din suprafața agricolă a țării, este mult scăzută. Cu toate că au fost luate o serie de măsuri pentru întreținerea și îmbunătățirea pășunilor, desțelenindu-se circa 300.000 de ha pășuni slab productive, totuși aceste rezultate sînt mult prea mici față de posibilitățile existente. **Faptul că s-a reușit să se obțină producții medii de 11 tone iarbă la hectar pe anumite suprafețe de pășuni naturale și de 4.4 tone fîn la hectar pe unele suprafețe cu fînețe prin aplicarea măsurilor de întreținere și îmbunătățire a acestora, rezultă că sînt posibilități ca in 3—4 ani productivitatea pășunilor să crească de 2—3 ori față de cît este în prezent.**

După ce au fost amintiți și ceilalți factori care au contribuit la neasigurarea unor cantități de furaje îndestulătoare hrănirii animalelor, raportorul a arătat în continuare ce măsuri trebuie luate în scopul îmbunătățirii bazei furajere. Dintre acestea amintim pe cele mai principale ca:

Asigurarea de mijloace mecanizate și îngrășăminte chimice pentru efectuarea lucrărilor de îmbunătățire a pășunilor; distrugerea buruienilor de pe pășuni prin folosirea ierbicidelor. Extinderea suprafețelor destinate loturilor semincere pentru producerea semințelor de plante de nutreț necesare organizării conveerului verde pe întreaga suprafață de teren desțelenită.

In vederea sporirii producției de nutrețuri, începînd cu anul 1958 se va trata cu nitragin și azotobacterin toată sămînța de lucernă și trifoi ce se va însămînța pe izlazurile comunale și loturile zootehnice. In același scop, se va trata și sămînța de măzăriche ce poate da sporuri de 150—200 kg la hectar.

Vor trebui extinse la maximum plantele capabile să dea producții mari de nutrețuri cum sînt: porumbul hibrid, orzul de toamnă, mazărea, cartofii și borceagul. Lucerna, trifoiul, sparceta și ghizdeiul vor trebui cultivate într-o măsură mai mare ca pînă acum, iar plantele anuale: iarba de Sudan, sorgul zaharat, borceagul de toamnă, topinamburul, varza furajeră, pepenii furajeri, să fie însămînțate pe suprafețe mari atît pentru producerea de fîn cît și pentru masă verde. De asemenea, să fie lărgite suprafețele destinate culturilor duble, iar cele furajere în miriște să fie introduse în toate gospodăriile agricole de stat și colective.

Prin aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare se va urmări sporirea producției medii la hectar la toate plantele cultivate, angrenîndu-se în mai mare măsură în această acțiune S.M.T.-urile care dispun de utilaje. In acest scop, sarcina de plan a S.M.T.-urilor trebuie considerată îndeplinită atunci cînd ele vor contribui la însămînțarea din timp a suprafețelor corespunzătoare cu plante de nutreț și la obținerea unor producții sporite.

Tov. Gheorghe Boghez, responsabil de fermă la gospodăria agricolă colectivă din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, susținînd în referatul prezentat, necesitatea raionării raselor de animale pentru dezvoltarea unităților agricole socialiste.

Să dăm agriculturii cadre zootehnice bine pregătite

In cadrul consfătuirii a fost acordată o deosebită atenție problemei pregătirii și folosirii juste a cadrelor de ingineri și tehnicieni zootehniști. Referatul pe această temă a fost prezentat de tov. ing. **POSEA** care printre altele a subliniat că cei mai mulți ingineri și tehnicieni zootehniști lucrează cu multă dragoste și avînt la locurile lor de muncă. Ca exemple pozitive în această privință vorbitorul a citat pe inginerii zootehniști Nicolae Ion, Tache Alexandru, Păunescu Iustin, Capră Gheorghe, Diaconu Victor din regiunea Constanța, V. Covaliu, Marin Lucian, Corioian Balotă etc.

Oprindu-se asupra problemei pregătirii cadrelor de zootehniști, referatul a arătat că de la înființarea facultăților de zootehnie planurile de învățămînt și programele analitice au fost îmbunătățite an de an. Ca urmare s-a ajuns ca în anul universitar 1956-1957 să se cristalizeze profilul ingineresc cel mai apropiat de necesitățile actuale și de perspectivă ale producției zootehnice.

SINT NECESARI ZOOTEHNIȘTI PRICEPUȚI ȘI NU „UNIVERSALI"

Probleme importante au fost ridicate și în cadrul discuțiilor. Vorbind despre pregătirea actuală a cadrelor zootehnice, tov. I. Vișan, student la Facultatea de agricultură și zootehnie de la Institutul Agronomic N. Bălcescu, a arătat unele scăderi și neajunsuri care se observă atît în ceea ce privește planurile de învățămînt și programele analitice actuale, cît și cifra de școlarizare.

Tov. profesor Dr. N. Teodoreanu, membru al Academiei R.P.R., a precizat în cuvîntul său că actuala pregătire a zootehnistului în cadrul secției de zootehnie se face în mod necorespunzător. Vorbitorul a propus să se reînființeze facultățile de zootehnie. Această propunere a fost susținută și de tov. prof. ing. Marton Gheza, rector la Institutul agronomic din Timișoara.

In continuarea discuțiilor, tov. inginer Gheorghiu, candidat în științe zootehnice, a subliniat că folosirea pe scară mai largă a experienței Uniunii Sovietice, ca și a R. P. Bulgaria, R. P. Ungare și R. Cehoslovace ar putea ajuta foarte mult la îmbunătățirea muncii de pregătire a cadrelor zootehnice.

In cadrul problemelor privind rețeaua zootehnică s-a arătat că la baza întocmirii acestei rețele trebuie să stea preocuparea pentru mărirea numărului și productivității șeptelului. In această privință tov. profesor Gheza Marton a subliniat necesitatea creării serviciului zootehnic independent de cel sanitar-veterinar, pentru că numai în acest fel inginerii zootehniști vor avea posibilitatea să-și desfășoare activitatea pe deplin.

In ceea ce privește lipsurile în folosirea cadrelor zootehnice s-a arătat că mai sînt încă ingineri și tehnicieni care ocolesc intrarea în unitățile direct productive, învîrtindu-se în jurul numărului relativ mic de posturi centrale, în timp ce în regiuni ca, de pildă, Constanța și Galați este nevoie de mulți ingineri zootehniști.

Selecția — mijloc eficace pentru mărirea productivității animalelor

In referatul prezentat de tov. ing. **N. PIPERNEA** director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii s-a arătat că scopul principal al muncii de selecție este perfecționarea efectivelor de animale și crearea de exemplare robuste cu mare productivitate și cu o capacitate sporită de valorificare a nutrețurilor. In cadrul lucrărilor de selecție, principalul factor în perfecționarea raselor — a arătat în continuare vorbitorul — îl constituie controlul producției prin care avem posibilitatea să identificăm animalele cu producții superioare ce vor sta apoi la baza creării de noi linii.

Dintre participanții la discuții, tov. ing. C. Drăgănescu a subliniat că în unitățile agricole socialiste nu s-a dus pînă în prezent o muncă de selecție susținută. Vorbitorul a făcut propunerea ca în proiectul de hotărîri să se prevadă formarea de colective pe rasă în vederea coordonării lucrărilor de selecție, după exemplul R. P. Bulgaria.

Au mai fost propuse și alte măsuri valoroase în legătură cu îmbunătățirea activității de selecție a animalelor, ca: identificarea materialului valoros din întreaga țară, începînd cu nucleele existente, prin centrele de selecție nou înființate; introducerea controlului producției animalelor, atît în gospodăriile agricole de stat și colective, cît și în sectorul individual; identificarea liniilor și familiilor în cadrul raselor de animale, precum și crearea de noi linii și familii, pentru a lărgi posibilitățile de realizare ale muncii de selecție.

De asemenea, s-a propus să se introducă registrul genealogic în toate unitățile experimentale I.C.Z., ferme didactice, gospodării de stat și colective unde există nuclee de selecție, organizarea de pepiniere de stat în vederea producerii materialului de prăsilă cerut de unitățile agricole cooperatist-socialiste, să se extindă în mai mare măsură însămînțările artificiale la animale etc.

Intr-un moment de răgaz, tov. academician dr. N. Teodoreanu, la sfat cu un grup de colectiviști și tehnicieni participanți la consfătuire.

Producția animală poate fi mult sporită

Participanții la consfătuire au amintit printre altele că, în prezent, randamentul la tăiere al taurinelor este mult scăzut. Dacă printr-o mai bună condiționare și îngrășare a bovinelor înainte de sacrificare s-ar reuși să se sporească randamentul numai cu 6 la sută, se va putea obține, pe întreaga țară, un important spor de carne de vită. S-a arătat de asemenea că dacă în anul 1958 producția medie de lapte pe cap de vacă furajată ar putea fi mărită cu numai 100 de litri, s-ar obține în plus însemnate cantități de lapte.

Mari sporuri de lînă fină și semifină — a spus tov. prof. dr. T. Nica — pot fi realizate prin îmbunătățirea și ameliorarea rapidă a raselor de oi locale. În această privință, a subliniat raportorul, trebuie extinsă aria de creștere a nucleelor de oi țigăi de munte, care s-au dovedit superioare cu mult oilor de rasă țurcană și chiar rasei țigaie de șes.

Referatele și discuțiile au scos în evidență faptul că producțiile mici obținute în prezent în sectorul animal se datoresc în mare parte neaplicării peste tot a regulilor și metodelor zootehnice avansate. În legătură cu aceasta numeroși participanți la consfătuire au arătat că Institutul de Cercetări Zootehnice nu a reușit pe deplin să introducă metodele științifice și rezultatele obținute în stațiunile sale experimentale într-un număr cît mai mare de gospodării colective și întovărășiri agrozootehnice. Această lipsă se datorește în bună măsură și faptului că la I.C.Z. București există nepotriviri între posibilitățile reale de cercetare și mulțimea temelor luate în studiu.

★

La consfătuirea republicană de la Orașul Stalin privind creșterea animalelor în țara noastră au fost scoase la lumină o serie întreagă de deficiențe care frînează încă dezvoltarea șeptelului, făcîndu-se totodată propuneri prețioase pentru înlăturarea lor. Ar fi fost deci potrivit ca la această consfătuire să se afle cît mai multe cadre de conducere atît din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, de la regiuni, din unitățile agricole de stat și cooperatiste cît și de la I.C.Z. și institutele de învățămînt superior. In legătură cu aceasta socotim cu totul nejustificată absența tov. dr. V. Gligor, directorul I.C.Z., cît și a tov. dr. Baran Popescu, directorul Direcției zootehnice din Departamentul Gostat. Prezența lor ar fi fost fără îndoială utilă celor 500 de participanți la consfătuire care au dezbătut pe larg problemele măririi numărului și productivității animalelor din țara noastră.

Cîteva probleme ale dezvoltării șeptelului în țara noastră

(Urmare din pag. I.)

aceea, orice efort depus în această direcție va fi bine răsplătit.

Legat de sporirea producției de lapte și carne de vacă o atenție deosebită trebuie acordată selecției. In această acțiune trebuie angrenate nu numai Institutele de cercetări și școlile, ci și fermele mari din unitățile agricole socialiste. De asemenea gospodăriile de stat sînt datoare să îmbunătățească activitatea de creștere a bovinelor.

Una dintre speciile care pot asigura într-un timp scurt o cantitate mare de carne este cea porcină. Vorbitorul a subliniat că o rezervă uriașă de sporire a numărului de porci o constituie obținerea unor recolte tot mai mari de porumb, ca urmare a aplicării metodelor avansate în cultura porumbului, îndeosebi a celui hibrid. In vederea sporirii producției porcinelor, a arătat tov. ing. M. Stancu, este necesar să se reducă la minimum procentul de porci din rasele primitive nerentabile, care încă dețin o pondere neadmisibilă și să se treacă la creșterea porcului metis alături de porcii de rasă. In ce privește construcțiile pentru porcine acestea trebuie astfel executate încît să înlesnească introducerea mecanizării și automatizării procesului de îngrijire și îngrășare. Nu trebuie să ne mirăm că unii crescători de porci din U.R.S.S. și alte țări au reușit să aibă în grijă 40-50 de scroafe sau 400-500 porci pentru îngrășat. Trebuie ca pe baza celor ce au vorbit specialiștii noștri și a documentelor de care dispunem să trecem la fapte.

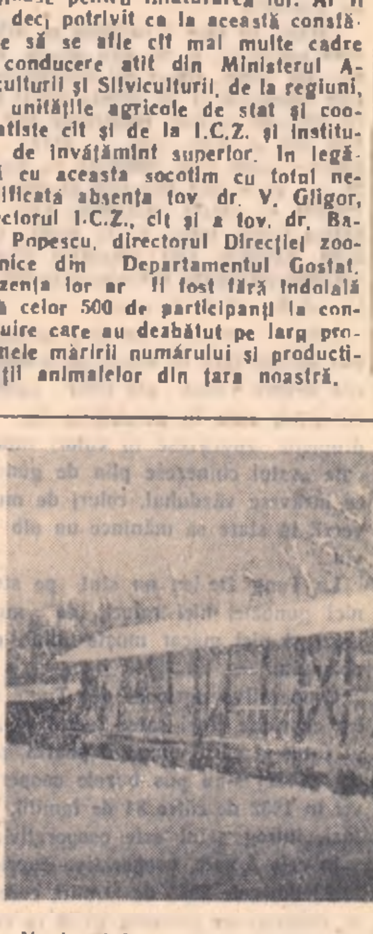
Vorbind despre creșterea oilor, vorbitorul a arătat că trebuie să se dea o atenție deosebită nu numai îmbunătățirii calității lînei, ci și valorificării cărnii de oaie în condiții cît mai avantajoase, astfel încît să trimitem mai multă carne de oaie pe piața externă — unde aceasta se plătește mai scump decît carnea de porc sau cea de vacă. Condiționînd încă de pe acum ovinele destinate pentru sacrificare, gospodăriile de stat și cele colective vor putea obține mari venituri atît de la plusul de carne cît și de la lînă.

Un sector zootehnic neglijat în mare măsură pînă în ultimul timp este creșterea păsărilor. Datorită acestui fapt în prezent avem, raportat pe gospodăriile țărănești, un număr redus de păsări. Producția medie anuală de 70 bucăți ouă pe cap de pasăre în gospodăria țărănească este necorespunzătoare dacă se ține seama că resurse furajere vegetale și animale se găsesc din abundență atît în gospodăriile agricole socialiste cît și în cele individuale. In vederea sporirii numărului de păsări în gospodăriile colective este necesar să fie antrenat în această ocupație un număr cît mai mare de femei. De asemenea, conducerile gospodăriilor colective și de stat trebuie să înceapă creșterea industrială a păsărilor pentru producția de carne. Este cunoscut multora faptul că nici o specie de animale nu produce carne cu o cantitate mai mică de nutrețuri concentrate și de calitate mai bună decît păsările. Carnea de pasăre se consumă cu plăcere atît de tineretul uman în creștere cît și de bătrîni, atît de oamenii sănătoși cît și de bolnavi. In plus carnea de pasăre este apreciată mult și pe piața internațională. Pentru aceste considerațiuni economice este bine să ne străduim încă de pe acum pentru a dubla și tripla chiar producția de ouă și carne de pasăre. Aceasta este posibil dacă nici o gospodărie agricolă de stat și colectivă nu ar rămîne fără ferme de păsări, iar fiecare gospodărie de colectivist va crește în anii următori cel puțin o matcă de 25—30 păsări.

In continuare tov. ing. M. Stancu a arătat că referatele prezentate au tratat în mod superficial problemele de apicultură, sericicultură și piscicultură — ramuri care pot și trebuie să ia o dezvoltare tot mai mare în țara noastră. Și odată cu dezvoltarea lor e bine să nu neglijăm nici creșterea iepurilor de carne, precum și a celorlalte animale de blană.

In problema cadrelor tov. ing. Marin Stancu a subliniat că necesitatea inginerului zootehnist a izvorît din condițiile obiective ale agriculturii țării noastre. Transformarea socialistă a agriculturii nu diminuează nevoia de ingineri zootehniști, ci, dimpotrivă, o sporește. Trebuie arătat, a precizat vorbitorul, că pentru cuprinderea mai bună a problemelor legate de dezvoltarea creșterii animalelor nu numai numărul cadrelor zootehnice este factorul important, ci în primul rînd calitatea lor. Această calitate depinde însă de pregătirea elevilor și studenților în școli și facultăți, care la rîndul ei este condiționată de priceperea și dragostea cu care profesorii din școlile și facultățile de zootehnie muncesc în procesul de pregătire a zootehniștilor.

Muncind cu avînt pentru dezvoltarea creșterii animalelor în unitățile agricole de stat și cooperatiste muncitorii și specialiștii din ramura creșterii animalelor vor trebui să-și întărească eforturile lor de zi cu zi pentru a dubla în scurt timp producția animală — a spus în încheiere tov. ing. M. Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii.

Noul pătul cu o capacitate de 70 tone construit de membrii gospodăriei colective „Viața Nouă" din comuna Romînești regiunea Ploești.

IN CITEVA RINDURI

La consfătuire au fost arătate, printre altele, și cîteva din rezultatele obținute de gospodăriile colective din regiunea Constanța în creșterea animalelor. Iată cîteva dintre ele:

● In prezent, în gospodăriile colective din această regiune sînt organizate 39 ferme de vaci, 98 de ferme de porcine, 171 ferme de oi și 17 ferme de păsări. Ca urmare a îmbunătățirii muncii în aceste ferme, a sporit simțitor și producția animală. Bunăoară, producția medie anuală de lapte pe cap de vacă furajată a crescut de la 845 litri, cît a fost în 1952, la 1.145 de litri în anul 1956. De asemenea, producția medie anuală de lapte de oaie a crescut de la 33 de litri pe cap de animal în anul 1952 la 40 de litri de lapte în 1957. Producția de lînă pe cap de oaie s-a mărit în aceeași perioadă de la 1,8 kg. la 2,07 kg.

● Veniturile aduse gospodăriilor colective de sectorul zootehnic, față de veniturile totale gospodărești, a crescut de la 28,25 la sută în anul 1952, la 36 la sută în 1955. Acest lucru a făcut posibilă creșterea simțitoare a valorii zilei-muncă, astfel încît în multe gospodării colective, pe lîngă celelalte produse în natură, s-au dat și cîte 9 lei la zi-muncă.

Elaborarea colectivă a planului de producție — chezășie a îndeplinirii și depășirii lui

(Urmare din pag. I-a)

Discutăm cu cîțiva membri despre posibilitățile ce socotesc ei că le are gospodăria pentru a le retribui cu produse și bani munca pe anul 1958 (plecînd de la premisa că gospodăria colectivă sau cooperativa de producție va asigura în întregime banii de care au nevoie) și despre zilele-muncă ce le-ar putea efectua.

Rezultatul discuțiilor îl concretizăm în tabelul de la pag. I.

Impărțind suma totală de bani și cantitățile totale de produse la numărul total de zile-muncă pe care le pot efectua acești membri, rezultă următoarea retribuire aproximativă (în cifre rotunde) a zilei-muncă pe care doresc aceștia s-o obțină în anul 1958:

— bani	39.500	: 2.550	= 15 lei
— grîu	7.700	: 2.550	= 3,00 kg.
— porumb	12.000	: 2.550	= 4,700 kg.
— fl.-soarelui	850	: 2.550	= 0,330 kg.
— cartofi	1.550	: 2.550	= 0,600 kg.
— fîn	3.600	: 2.550	= 1,400 kg.

Din analiza activității economico-organizatorice desfășurate de unitate rezultă că la 100 ha teren agricol s-au consumat în anul 1957 peste 6.700 zile-muncă și că anul următor consumul crește datorită dezvoltării multilaterale a gospodăriei colective sau cooperativei agricole de producție cu 500-600 zile-muncă. Se poate deci aprecia că în anul 1958 se vor folosi circa 7.500 zile-muncă la 100 ha teren agricol.

Unitatea, să presupunem are 1.284 ha teren agricol, prin urmare, consumul total de zile-muncă se va ridica aproximativ la 97.000 zile-muncă. Numai pentru realizarea retribuirii zilei-muncă de 16 lei este necesar deci un venit bănesc de 1.560.000 lei. Dacă prin reducerea cheltuielilor de producție, care după cum a reieșit din analiză au fost mari în anul 1957, gospodăria poate să repartizeze pe zile-muncă 50-52 la sută din veniturile bănești (față de 48 la sută) cît a repartizat în anul trecut, atunci totalul veniturilor bănești pe care trebuie să le realizeze gospodăria este de circa 3.000.000 lei.

Structura veniturilor bănești realizate în anii trecuți ne arată că unitatea trebuie să realizeze din diferite ramuri de producție următoarele venituri bănești:

— din cultura mare — 1.400.000 lei (47%); — din legumicultură 400.000 lei (13%): — din viticultură și pomicultură 250.000 lei (8%); — din creșterea animalelor 800.000 lei (27%) și restul de 150.000 lei (5%) din întreprinderi anexe și alte surse.

In continuare, conducerea gospodăriei colective, sfătuindu-se cu masa largă a colectiviștilor fruntași în producție, trebuie să judece cum se pot realiza aceste venituri bănești pe fiecare ramură, începînd cu creșterea animalelor. Cunoscînd din analiza activității desfășurate în ultimii ani productivitatea animalelor și rezervele nefolosite încă pentru ridicarea acesteia, se stabilesc pe fiecare specie efectivele și productivitatea la care trebuie să se ajungă, precum și modul cum va fi valorificată producția.

Odată stabilite efectivele de animale, se pot stabili suprafețele ce trebuie cultivate cu plante furajere. După aceasta se trece, procedîndu-se în chip asemănător, la stabilirea suprafețelor ce trebuie cultivate cu principalele culturi de cîmp.

Se poate ca retribuirea zilei-muncă dorită de membri pentru anul 1958 să fie mai ridicată decît cea care poate fi realizată în condițiile actuale de rezolvare a unității. Conducerea unității și specialiștii, cu ajutorul membrilor, vor prevedea în planul de producție măsurile necesare a fi luate încă în anul 1958 pentru a se putea realiza în cel mai scurt timp, în următorii ani, o retribuire a zilei-muncă care să asigure satisfacerea cerințelor mereu crescînde ale membrilor și un volum sporit de producție-marfă.

Acest mod de stabilire a principalilor indici pentru întocmirea planului de producție și al bugetului de venituri și cheltuieli, care se supun spre discuții și aprobare adunării generale sub forma unui raport — o dată cu analiza activității pe anul expirat — dă posibilitatea fiecărui membru să contribuie activ la stabilirea măsurilor ce trebuie duse la îndeplinire pentru ca să primească pe zile-muncă sumele de bani și cantitățile de produse necesare asigurării unui nivel de trai îmbelșugat. De îndată ce acești indici principali au fost dezbătuți pe larg de adunarea generală și aprobați, conducerea unității împreună cu specialiștii care o ajută trec la întocmirea sarcinilor de producție pe brigăzi și ferme și numai după aceasta la întocmirea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli, pe formularul tip care se supune spre dezbatere și aprobare în următoarea adunare generală.

Conducerile gospodăriilor colective și cooperativelor agricole de producție cu sprijinul specialiștilor care îi ajută la stabilirea acestor indici trebuie să ducă pe baza datelor din analiza activității și a diferitelor calcule ajutătoare o muncă intensă de lămurire pentru ca fiecare membru să înțeleagă necesitatea realizării unui volum sporit de producție-marfă și unor venituri bănești mari. Numai astfel se va putea asigura dezvoltarea continuă a proprietății obștești — baza ridicării continue a nivelului de trai, material și cultural al colectiviștilor și cooperatorilor.

Antrenarea largă a inițiativei creatoare a membrilor la întocmirea planului anual de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli constituie chezășia folosirii tuturor resurselor existente pentru îndeplinirea tuturor măsurilor prevăzute în plan, pentru obținerea unui volum sporit de produse agricole, pentru dezvoltarea proprietății obștești și creșterea continuă a retribuirii zilei-muncă.

Ing. GR. BEURAN
Direcția Generală a organizării sectorului cooperatist

După un an de activitate

Anul trecut, într-una din primele zile ale lunii septembrie, în comuna Cîrna-sat așezat pe malul bălții Nedeia — s-a petrecut un eveniment deosebit: 35 de familii de țărani muncitori, urmînd îndemnul partidului, au pus bazele unei cooperative agricole de producție cu rentă, prima unitate de acest fel din cuprinsul raionului și din țară. Cei mai mulți dintre cooperatori fuseseră pînă atunci membri ai întovărășirii agricole „Cîmpia Dunării". Noua unitate agricolă socialistă a primit același nume.

Odată pusă temelia cooperativei, membrii cooperatori au și pornit la treabă. Cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Bîrca ei au însămînțat 39 ha cu grîu și 5 ha cu secară pregătind în același timp restul terenului pentru însămînțările de primăvară. Totodată, au început și construcția unui grajd pentru 40 de vite pe care l-au terminat în scurt timp.

Pentru anul următor, membrii cooperativei și-au întocmit un plan de producție în care au prevăzut o serie de măsuri tehnico-organizatorice menite să asigure obținerea unor producții sporite la hectar, cît și dezvoltarea multilaterală a proprietății obștești.

Roadele muncii unite, bine organizate a cooperatorilor și a folosirii pe scară largă a mijloacelor S.M.T., s-au văzut cu prisosință la recoltarea culturilor. Ei au obținut cîte 1.641 kg grîu la hectar, față de 1.300 kg cît au dobîndit întovărășiții, 1.300 kg de secară, 8.480 kg de ceapă, 1.700 kg de floarea-soarelui și 13.000 kg de cartofi, care aproape că nu se cultivau pînă acum prin partea locului.

Dar, adevărata mîndrie a cooperatorilor din Cîrna o constituie recolta de porumb. De pe cele 20 ha cultivate cu porumb dublu hibrid ei au dobîndit cîte 6.000 kg boabe la hectar, iar de pe cele 23 ha cultivate cu porumb din soi local 2.200 kg boabe la ha.

Paralel cu grija pentru obținerea de recolte bogate la hectar membrii cooperativei s-au preocupat și de crearea și dezvoltarea sectorului creșterii animalelor de producție. In prezent cooperativa dispune de 160 oi mame, 13 scroafe fătătoare, etc. Numai de la vaci, cooperatorii au obținut pînă la 1 octombrie a. c., un venit de peste 20.000 lei.

Datorită producțiilor mari la hectar și a veniturilor bănești obținute, cooperativa a putut să împartă membrilor ei la zi-muncă însemnate cantități de produse precum și bani. Așa de pildă, cooperatorul Roman Dumitru a primit la 1 octombrie numai ca avans pentru cele 340 zile-muncă efectuate împreună cu familia sa, 1028 kg de grîu, 261 kg de ceapă, 104 kg de floarea-soarelui, 16 kg de brînză, 8 kg de lînă și peste 2000 lei. La sfîrșitul anului, cînd se va face împărțirea definitivă a veniturilor, cooperatorii vor primi restul din produsele și banii cuveniți pentru zilele-muncă efectuate precum și partea cuvenită pentru pămînt (25 la sută) care constituie renta.

Deși a trecut de abia un an de la întemeierea cooperativei, semnele bunei stări a cooperatorilor, ca urmare a muncii în comun, au și început să se arate. Cu ajutorul veniturilor realizate pînă acum de pe urma muncii în cooperativa agricolă de producție, cooperatorul Ion Polinghe a reușit să-și termine casa începută cu mulți ani în urmă, iar Gheorghe Georgescu să-și repare casa veche, făcînd-o ca nouă.

Recoltele bogate și veniturile mari dobîndite de cooperatori au avut o mare influență asupra țăranilor muncitori din sat. Așa se și explică de altfel faptul că numărul familiilor înscrise în cooperativă a ajuns de la 35 cîte erau la înființare, la 60. Printre ultimii înscriși se numără țăranii muncitori Solomon Florea, Staicu Ion, Dionisie Florea și alții.

IANCU NICOLAE

Din UNIUNEA SOVIETICA

Festivalul unional al filmelor agricole

In Uniunea Sovietică se desfășoară în prezent Festivalul unional al filmelor agricole pe teme de zootehnie, organizat de Ministerul Agriculturii și de Ministerul Culturii ale U.R.S.S. Acest festival are menirea de a ajuta oamenii muncii de la sate să îndeplinească cu succes sarcina de a ajunge din urmă în anii apropiați Statele Unite ale Americii în producția de carne, lapte și unt pe cap de locuitor. Festivalul urmărește să prezinte experiența fruntașilor în creșterea animalelor din colhozuri și sovhozuri, milioanelor de spectatori colhoznici și lucrători de la S.M.T.-uri și din sovhozuri, ajutîndu-i pe aceștia să aplice în practica lor metodele înaintate de lucru, pentru a putea obține cu cheltuieli cît mai mici o producție animală cît mai mare la fiecare 100 hectare de teren agricol.

In ultimii doi ani studiourile sovietice au realizat 120 de filme agricole. Aproape jumătate din aceste filme sînt consacrate problemelor legate de dezvoltarea creșterii animalelor proprietate obștească și înfățișează experiența fruntașilor din acest domeniu din numeroase colhozuri și sovhozuri. In acest an numeroase gospodării au sporit mult producția de lapte și de carne. Realizările lor au și fost înregistrate pe peliculă, într-o serie de filme care arată rezervele uriașe de care dispune producția agricolă socialistă.

La Festivalul unional al filmelor agricole de anul trecut au asistat 44 milioane de colhoznici și lucrători din S.M.T.-uri și din sovhozuri. Numai în regiunea Moscova, de pildă, filmele agricole au fost vizionate anul trecut de peste un milion de colhoznici și mecanizatori. Direcțiile regionale agricole și secțiile culturale regionale au întocmit în comun liste tematice de filme recomandate pentru prezentare, ținînd seama cu acest prilej de particularitățile zonei respective. Pentru colhoznicii care urmau cursurile agrotehnice, ca și pentru lucrătorii de la S.M.T.-uri au fost prezentate programe speciale de filme legate de tematica cursurilor.

Printre noile filme care vor fi prezentate la festivalul din acest an menționăm un film despre inițiativa patriotică și realizările colhoznicilor din artelul agricol „Komintern", din raionul Miciurinsk, regiunea Tambov, care au inițiat mișcarea pentru obținerea a 10.000 kg. de carne și 40.000 kg. de lapte la 100 hectare de teren agricol.

Filmul „Prietenia dintre două colhozuri", realizat de Studioul de filme documentare din Ucraina, vorbește despre întrecerea socialistă dintre colhozurile din regiunea Moscova și cele din regiunea Kiev pentru mărirea producției animale. Filmul „Să mărim producția de nutrețuri", realizat de Studioul de filme de popularizare a științei din Moscova, prezintă spectatorilor de la sate interesanta experiență a luptei pentru lărgirea bazei furajere din ramura creșterii animalelor proprietate obștească.

La festival vor fi prezentate de asemenea o serie de filme consacrate fruntașilor din colhozuri și sovhozuri care aplică pe scară largă în producție realizările științei și ale experienței înaintate. Așa este de pildă filmul „Cei treizeci de mii" (Studioul de filme de popularizare a științei din Leningrad), care vorbește despre oamenii trimiși de partid la sate, despre primele lor succese în lupta pentru dezvoltarea creșterii animalelor proprietate obștească.

Creșterea porcilor este o ramură foarte productivă în colhozuri. Din această ramură realizează venituri însemnate și colhozul „Kirov" din raionul Ceadir-Lunga (R.S.S. Moldovenească). In fotografie: îngrijitoarea de porci E. Cojokar și șeful fermei de porci a colhozului „Kirov", A. Kișcev.

R. Cehoslovacă

Intr-un sat de munte

Undeva în masivii împăduriți ai munților Rudohoria din Slovacia, se află eroicul sat al răscoalei naționale din august 1944, Cerny Blh. Un sat caracteristic de tăietori de lemne, răspîndit în mai multe cătune pe valea împădurită a Hronului Negru.

Vedere generală a satului Cerny Blh.

Inainte de război, foamea și șomajul erau oaspeții nelipsiți ai satului. Munca la pădure nu prea asigura existența locuitorilor săi nici în timpul anilor economici normali, necum în perioadele de criză. In jurul lui 1930 își încetaseră activitatea pînă și cele cîteva fabricuțe construite prin partea locului încă de pe vremea imperiului Austro-Ungar. Astfel, de la un an la altul, viitorul se arăta tot mai negru oamenilor din Cerny Blh. Numai că acești adevărați eroi nu s-au lăsat pradă deznădejdii și au luptat cu dîrzenie pentru un trai mai bun, plătindu-și, ce-i drept, cu sînge și viață cutezanța — dar izbutind.

Istoria satului Cerny Blh este bogată în fapte eroice. Incă în iunie 1933, în timpul grevei muncitorilor forestieri, el a înfruntat fără teamă gloanțele jandarmilor mercenari ai burgheziei. In clipa izbucnirii răscoalei naționale slovace, satul s-a ridicat la luptă împotriva fasciștilor ca un singur om, scriind o filă de istorie stropită din belșug cu sîngele celor căzuți. In imediata lui apropiere, hitleriștii au ars de vii, în colibe, nenumărați luptători antifasciști. In 1945, spre sfîrșitul războiului, cînd nemții voiau să transforme Cerny Blh într-un puternic punct de rezistență, bărbații și femeile satului, de la cel mai bătrîni pînă la cei mai tineri, au opus o rezistență dîrză unităților fasciste în retragere, contribuind astfel din plin la eliberarea satului cu un ceas mai devreme.

Lupta lor eroică a fost imortalizată de artistul poporului Petr Jilemnicky, în romanul „Kronika". Unul din eroii romanului, Valter Urban, pe adevăratul său nume Anton Tazky, este actualul președinte al Comitetului național din Cerny Blh. In paginile romanului, el apare ca un erou a cărui figură nu se poate ușor uita. Dar și cine-l întîlnește acum, în munca lui de zi cu zi pentru viața nouă a satului, nu va putea uita niciodată forța puternică pe care o degajă acest om. Unica preocupare a lui Anton Tazky este aceea de a asigura oamenilor din acest mic sat pierdut între munți, o viață cît mai prosperă. Și cum din totdeauna locuitorii Cerny Blh-ului au trăit din munca lor la pădure, președintele muncește cu însuflețire pentru valorificarea acestei mari bogății a Slovaciei centrale. El poate fi întîlnit pretutindeni: la școala silvică, la sădirea puieților, sau la ameliorarea pădurilor.

Cerny Blh de astăzi nu mai este vechiul Cerny Balog, așa cum se numea pînă nu de mult. Nu mai există nici urmă din sărăcia de altădată. In timpul războiului satul a avut multe de suferit. Zeci de case au fost mistuite de flăcările incendiilor și alte zeci deteriorate de focul sălbatec al artileriei. Dar acum nu se mai află nimic în Cerny Blh de natură să amintească urgia războiului. Satul s-a răspîndit, s-a întins mult peste hotarele sale vechi. Cetățenii și-au construit — numai din mijloace proprii — peste cincizeci de case de locuit. In Cerny Blh funcționează acum o casă de cultură cu două etaje, un punct sanitar și o școală națională. Zeci de locuințe sînt în curs de construire. Anul acesta au început și lucrările pentru ridicarea unei școli medii, cu două etaje.

Cerny Blh, sat al pădurilor și al căsuțelor singuratece, sat al nevoiașilor tăietori de lemne de altădată, se transformă de la un an la altul. O întinsă rețea electrică leagă între ele cătunele mai îndepărtate. Confortul pătrunde treptat în locuințele satului. In loc să-și mai caute existența în țări străine, cum se întîmpla înainte, locuitorii Cerny Blh-ului lucrează astăzi nu numai în satul și în pădurile lor, ci și în noile întreprinderi industriale construite în împrejurimi ca, de pildă, la uzinele de fier de la Pedbrezova, Brazno, sau Tisovec.

După nereușita lansării satelitului american

O FAȚADĂ care s-a făcut țăndări

In întreaga lume, nereușita lansării satelitului american continuă să fie viu comentată, pe cele mai diferite tonuri.

Reclama țipătoare făcută satelitului, diferitele nume cu care a fost botezat înainte de proiectata lansare (racheta purtătoare, bunăoară, a primit numele de Tuzigoot — după denumirea unui trib mexican azi dispărut — iar satelitului i s-a spus portocală, grappe-fruit etc.) toate acestea au făcut acum loc unui cor de incriminări, unui torent de glume usturătoare. Satelitului ars i se spune acum „Kaputnik" sau goofnik (goof în limba engleză înseamnă prostănac). Se caută vinovații acestui răsunător eșec, acestei „umilințe naționale", cum a fost numită. Acțiunile societăților producătoare de avioane au înregistrat scăderi serioase la bursă, iar cele ale societății Martin, care poartă principala răspundere pentru fabricarea rachetei, au rămas aproape fără valoare. Factorii de răspundere din S.U.A. se acuză reciproc de nereușita lansării satelitului. Din dorința de a arunca vina asupra altora, oficialitățile acuză pe oamenii de știință, democrații și republicanii se ceartă între ei, tehnicienii fac reproșuri organelor guvernamentale și toți aceștia sînt unanimi în a ataca presa pentru publicitatea făcută anticipat acestei tentative care s-a terminat atît de umilitor.

John Hagen, directorul programului american de lansare a sateliților, a declarat că „nimeni nu știe cu precizie ce anume a cauzat eșecul încercării de lansare a rachetei în trei trepte" și că în orice caz va mai trece multă vreme pînă la o nouă încercare de lansare a unui alt satelit. Se desprinde însă clar din toate aceste comentarii un fapt cu neputință de tăgăduit, și anume că reputația științifică și tehnologică a Americii a fost risipită.

„Intrecerea pe scară mondială care a început la 4 octombrie — scrie ziarul german „Die Welt" — a dat nu numai rezultatul 2 : 0 — adică doi sateliți ruși și nici un satelit american — ci 500 : 0, adică 500 kg. lansate de ruși în spațiul cosmic, față de nici un kilogram lansat de americani. Tehnica sateliților — se spune în continuare în articol — este tehnica rachetelor. Rușii posedă o suprarachetă și de aceea ei posedă și un suprasatelit. Americanii nu au o asemenea rachetă și de aceea nu au nici satelitul lor în spațiul cosmic".

Ziarul italian „Messagero" scrie la rîndul său că insuccesul lansării satelitului artificial al pămîntului în S.U.A. „face ca premisele generale ale apropiatei conferințe N.A.T.O. să nu fie prea strălucite".

Cît privește starea de spirit care există actualmente în S. U. A., ea este exprimată de ziaristul Ioseph Alsop în felul următor: „Umilința este insuportabilă... după toată această vîlvă mincinoasă, vană și plină de fumuri, cu care ne-a îmbîcsit capul membrii „Comandantului" de soiul lui Charles Wilson, fostul ministru al apărării".

Comentatorii majorității ziarelor și nenumărați oameni de știință și tehnicieni sînt unanimi în a recunoaște că eșecul lansării satelitului american dovedește întregii lumi superioritatea Uniunii Sovietice în folosirea pașnică a realizărilor științifice.

La Cape Canaveral s-a făcut deci țăndări mai mult decît o rachetă: s-a făcut țăndări — după cum scrie ziarul „New York Post" — întreaga fațadă a guvernului american.

TÎLCUL UNEI DESTITUIRI

Pierdută în imensitatea Oceanului Pacific, insula japoneză Okinawa — ocupată de americani — a fost transformată în cea mai importantă bază aeriană strategică a Statelor Unite din acest sector. Dispoziții severe împiedică accesul oricărei nave străine, spațiul aerian este supravegheat în permanență de țevile amenințătoare ale tunurilor, iar avioanele de pasageri, atunci cînd ajung în apropierea insulei, sînt obligate să astupe ferestrele cabinelor cu perdele groase.

Cît privește populația băștinașă, ea simte din plin pe propria-i piele ce înseamnă prezența „aliaților" iankei pe insulă. Bețiii crunte încheiate cu exerciții „distractive" de tir asupra trecătorilor nevinovați, violuri, jafuri cu mîna armată, într-un cuvînt modul de viață american transplantat fără nici o omisiune pe îndepărtatele meleaguri ale Okinawei.

Sătulă pînă-n gît de atîtea manifestări „prietenești" și dornică să-și lucreze pămînturile — acum ocupate de aerodromuri, cazărmi și poligoane de tir, — populația luptă activ împotriva ocupației americane. Purtătorul de cuvînt al acestor legitime aspirații este Partidul Poporului din Okinawa, al cărui secretar general este Kamejiro Sanaga. Bucurîndu-se de prețuirea unanimă a concetățenilor săi, Sanaga a

Notă

fost ales în decembrie 1956 ca primar în Naha, capitala insulei Okinawa. Pentru a împiedica această alegere, autoritățile de ocupație americane au exercitat presiuni formidabile însă au trebuit să cedeze pînă la urmă în fața voinței neclintite a locuitorilor.

Indîrjiți de această rezistență neașteptată, ocupanții au început să recurgă la arsenalul obișnuit: șantaj, intimidări, corupție.

— Un „primar roșu" la Okinawa — scria la 16 august revista americană „United States News and World Report" — este un cap de pod comunist în plin centrul celui mai puternic avantpost atomic american din Pacific. Okinava, acest pivot al comunicațiilor S.U.A. în Oceanul Pacific — scria în continuare revista — nu poate avea un primar ca Sanaga Kamejiro".

Semnalul fusese dat. Au urmat alte și alte amenințări, pînă ce, de curînd, Kamejiro Sanaga a fost destituit din funcția sa, la ordinul ocupanților.

Presa din Tokio, ocupîndu-se de această problemă, socotește — și pe bună dreptate — că opinia publică din Okinawa și din Japonia va admite cu greu demiterea primarului din Naha. La rîndul său, Partidul Socialist Japonez a cerut guvernului să protesteze împotriva deciziei înaltului comisar american. Situația a rămas însă neschimbată.

Și cînd te gîndești că în conformitate cu clauzele tratatului de la San-Francisco, semnat de puterile occidentale, în Japonia nu mai există OFICIAL ocupație americană.

S. LEONARD

PRIN R. P. CHINEZĂ

In vizită la Tung-Ho-ien

Am ieșit din Pekin pe șoseaua asfaltată care se îndreaptă spre apus, către inima țării. La acea oră a dimineții se scurgea spre oraș un puhoi de care cu două roți de automobil trase de cai mărunți ori de catîri. Dinapoia animalelor, un sac de un sistem foarte ingenios—care nu împiedecă cu nimic mersul cailor, ori catîrilor — adună bălegarul. De aceea, în ciuda forfotei de furnicar răscolit, șoseaua lucește ca și cum de abia a fost măturată. In amalgamul care se vînturǎ pe șosea în direcția Pekinului, tricicletele sînt cele mai numeroase, după care urmează bicicletele, care pe grătarul port-bagajului au montate în laturile roții din spate două coșuri, în care biciclistul transportă cam 100 de kg. de zarzavat.

Se mai întîlnesc și țărani care neavînd vite trag în ham ei înșiși cu femeile și copiii. Cele cîteva caravane de cămile pe care le-am întîlnit plutesc parcă în șuvoiul de care, oameni, animale, triciclete și biciclete care se zbăteau întocmai ca apele cele mari, umflate, gata să lasă din matca prea strîmtă. Pe samarele de pe spinarea „corăbiilor deșertului" care străbătuseră sute de kilometri prin mările de nisip ale pustiului Gobi, se legănau baloturi de păr de cămilă, din care se fac țesături de preț, baloturi cu piei de tigru și leopard, colți de elefant și mirodenii. Cam vreo oră încheiată șoferul s-a strecurat cu dibăcie prin acest torent viu și pestriț, apoi mașina a pornit pe un drum de pămînt de-a dreptul spre peretele stîncos al munților, care în ceața subțire a dimineții albăstreau zarea soarelui-apune.

Satul Tung Ho-ien s-a ivit dintr-o dată în fața noastră, după ce mașina a ocolit o colină alungită ca spinarea unui val.

Cele aproape 100 de gospodării ale satului sînt îngrămădite de-a lungul celor trei ulițe ce se adună într-o piață mărginită de trei laturi în formă de triunghi.

Țăranii pe care îi întîlnim pe ulițele bine măturate, și ne dau binețe, bărbați ori femei, tineri ori mai vîrstnici sînt îmbrăcați la fel. Pantaloni și bluze albastre de doc. Incălțările atît fețele, cît și talpa, sînt de pînză de bumbac, care este îmbibată cu un fel de lac, ce o face deosebit de trainică. Pe cap se poartă pălării de paie cu boruri foarte largi. Și la drept vorbind, pălăriile sînt singurele obiecte vestimentare care deosebesc portul de la sat de cel de la oraș.

Privind curățenia din jur, mi-am adus aminte fără să vreau de însemnările despre China ale unor călători europeni, care în povestirile lor de drumeție zugrăvesc în culori întunecate „satul chinezesc plin de gunoaie ce otrăvesc văzduhul, roiuri de muște verzi, în stare să mănînce un alb de viu..."

La Tung Ho-ien nu sînt pe străzi nici gunoaie, nici roiuri de muște verzi și nici măcar muște din cele obișnuite.

Cooperativa agricolă din Tug Ho-ien cuprinde cinci sate. Sediul se află în satul al cărui nume îl poartă, pentru că aci s-au pus bazele cooperativei în 1952 de către 34 de familii. Astăzi, întreg satul este cooperativizat.

In cele 5 sate, cooperativa cuprinde 2.030 din cele 2055 de familii, ceea ce ar însemna în procente 98,70 la sută. (Era iunie 1956).

Ne-am îndreptat spre ogoare străbătînd ulița care dă spre muntele ce se ridică dintr-o dată în mijlocul cîmpului, asemenea unui perete.

Dogoarea soarelui creștea și aerul aproape că nu mai putea fi respirat. In cîmpie însă, munca era în toi. Mai erau aproape 2 ceasuri pînă la ora prînzului și cooperatorii grăbeau ritmul lucrului. Sute de țărani îmbrăcați cu pantaloni scurți de pînză, sandale și pălării cu margini cît roata carului, cu pieptul și spinările de culoarea ciocolatei, săpau un șanț în lutul roșu de parcă ar fi fost ars în cuptor. Lutul săpat era cărat în niște coșuri de nuiele spînzurate în cobilițe de bambus. Muncă grea, istovitoare. Picioarele sprintene, brațele vînjoase se opinteau asudînd, dar pe toate fețele adia ca o boare de vînt o avîntată tragere de inimă. Și cum să nu aibă ei tragere de inimă cînd în țelina uscată arsă de soare au deschis drum de 12 km. apei, care în uscăciunea acestui colț de cîmpie pustie, fiecare picătură înseamnă un strop de viață?

Noul canal aduce apă pe 7.300 de Mu (1 Mu = 1/16 ha) ceea ce la cartofi și alune de pămînt (fistic) înseamnă recolte triple.

Recolte triple... Poate că acum cîțiva ani ar fi fost de-ajuns. Nici pentru prezent n-ar fi de lepădat. Insă dacă acum fermele cooperativei cresc 439 de scroafe, 360 de berbeci și 122 de vaci, peste 2—3 ani ele vor crește nu mai puțin de 7.000 de scroafe, 5000 de berbeci și 500 de vaci.

Fan Si Ci este unul dintre cei nemulțumiți de recoltele triple. El susținea că poate să scoată de patru ori mai mulți cartofi de pe terenurile irigate. S-a certat cu unii dar la recoltare și-a dovedit dreptatea. Cei supărați s-au împăcat cu Fan Si Ci. Insă nu pentru mult, fiindcă — spun ei — Fan Si Ci este un om sucit. Doar el singur a zis de patru ori mai mulți cartofi de pe terenul irigat și acum tot el zice că e prea puțin, că trebuie să se ia alt angajament sporit.

Printre cooperatorii de la Tung Hoien sînt și alții nemulțumiți.

Așa, de pildă, Li Ju-ien, o fată domoală, cu ochi galeși și vorbă moale care, deși mulge de la vacile pe care le îngrijește aproape de două ori mai mult lapte în urma furajării după carte, și deși toți o laudă, ea ar dori să obțină cu mult mai mult.

Sau Cian Si Tun. Nici el nu este mulțumit de producția de pătlăgele roșii care a depășit cu un sfert pe cea de anul trecut.

★

Mașina aleargă cu viteză mare pe șoseaua muiată de arșiță. Prin portierele deschise batea un vînt fierbinte care îmi ardea obrajii.

Mă întorceam la Pekin cu numeroase impresii plăcute. Mă întîmpina același șuvoi de care, triciclete, care dimineața erau încărcate cu zarzavaturi, cu păsări ori pește. Acum erau goale. Lipseau caravanele de cămile. Incă nu s-au întors. Ori poate își continuau drumul mai departe spre nord, ori poate spre sud... Dar ce mă interesa unde se duc? Eu eram bucuros că am găsit satul chinezesc într-o stare de înflorire, curat, cu oameni uniți în lupta pentru făurirea fericirii, și nu așa cum l-am cunoscut din scrierile de odinioară.

SOLO JUSTER

TIMPUL PROBABIL pentru zilele de 14, 15 și 16 decembrie

Vreme umedă și în general căldurosă cu ploi în toată țara. Cer schimbător mai mult acoperit. Vîntul se va intensifica mai mult la începutul intervalului, în sectorul sudic. Temperatura aerului staționară. Minimele vor oscila între minus 3 și plus 6 grade, iar maximele între 0 și 10 grade. Temperatura solului va crește în primele două zile și apoi staționară în cea de-a treia. Zăpada ce se mai găsește în Moldova și centrul țării va continua să se topească. Solul se va menține foarte umed.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".